

Celje - skladišče

D-Per

214/1967

1119670719,2

COBISS

OSREČNA KNJ. CELJE

Leto XI
I. II. 1967
Št. 2

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI EMO CELJE

Po načrtani poti...

PETKOVA SEJA CENTRALNEGA DELAVSKEGA SVETA — BILA JE ŽE PO ZAKLJUČKU REDAKCIJE EMAJLIRCA, PA SMO VSEENO USPELI »STISNITI« SE TOLE VEST — JE VNESLA V DELO TEGA CENTRALNEGA SAMOUPRAVNEGA ORGANA NEKAJ NOVEGA: NA VPRAŠANJA ČLANOV CDS, PA ČEPRAVNISO VEDNO ZADEVALA VSEBINE DNEVNEGA REDA, JE SVET DOBIL USTREZNE IN JASNE ODGOVORE, KI NAM ZAGOTAVLJAJO — ČE BO SLO TAKO TUDI POSLEJ — BOLJSO OBVEŠČENOST ČLANOV KOLEKTIVA IN VEČ MEDSEBOJNEGA ZAUPANJA.

DNEVNI RED ZA TO SEJO JE PREDVIDEVAL POROČILO GLAVNEGA DIREKTORJA O URESNICENJU SKLEPOV PREJŠNJIH SEJ, POROČILO O DELU UPRAVNEGA ODBORA PO 7. REDNI SEJI CDS, NATO PA OBRAVNAVO PLANA RAZVOJA PODJETJA DO LETA 1970, RAZPRAVO O PRAVILNIKU O DELOVNIH RAZMERJIH, POROČILO O POTEKU PRIPRAV ZA UVEDBO KRAJŠEGA DELOVNEGA TEDNA IN RAZPRAVO O TEM TER DRUGO.

O PLANU RAZVOJA PODJETJA BOMO OBSIRNEJE SPREGOVORILI V PRIHODNJI STEVILKI EMAJLIRCA, SAJ O TAKO VAŽNEM AKTU NE GRE POROČATI V NEKAJ STAVKIH, DEJSTVO PA JE, DA BO PO VČERAJSNJI POTRDI TVI TEGA PLANA DOBIL VSE NASE DELO NOVO VSEBINO IN NOVE OKVIRE, SAJ NE BOMO MOGLI GLEDATI LE POLOŽAJA DANES IN MORDA SE JUTRI, AMPAK BOMO ODLOČALI TUDI O DANES VAŽNIH ZADVAH S POSEBNIM OZIROM NA NAŠ PERSPEKTIVNI RAZVOJ, KI GA PREDVIDEVA TA NAČRT.

O PRAVILNIKU O DELOVNIH RAZMERJIH SMO PRECEJ GOVORILI SE PREDNO JE VČERAJ NAS CDS POTRDI L TA AKT. JE ŽE TAKO, DA NAS TA PRAVILNIK SE POSEBEJ ZANIMA. PRAV ZAVOLJO TEGA TUDI O RAZPRAVI IN UGOTOVITVAH TER PRAVILNIKU SAMEM VEČ PRIHODNJIČ.

Dovolite nam, da se v poročilu z zadnje seje posebej ustavimo

ob vprašanjih članov CDS

Milan Kavčič je želel podrobno informacijo o rezultatih poslovanja za minulo leto, o izpolnjevanju plana v januarju in o perspektivah za prihodnje obdobje. Na to vprašanje so odgovarjali za to najbolj odgovorni člani kolektiva Lojze Ilgo, Ernest Vršec, Drago Mravlak, Srečko Jamnišek in Marjan Žuraj, CDS pa je po teh poročilih ugotovil, da je včerajšnja seja s tem dobila še posebno bogato vsebino, hkrati pa so sklenili, da bo potrebno tako čistega vina članom centralnega delavskega

sveta in preko njih članom vsega kolektiva naliti vsak mesec. Naj ta poročila povzamemo le ob kratkem...

V minulem letu smo proizvodni načrt dosegli 99-odstotno, vrednostno pa smo ga izpolnili in celo preseгли za 3 odstotke. Prodali smo blaga v vrednosti nekaj več kot 16.300 milijonov starih dinarjev in ustvarili 4.878 milijonov S-din dohodka, od tega za osebne dohodke 4.285 milijona S-din in 534 milijonov S-din za sklade. Predvideno razmerje med sredstvi za osebne dohodke in sklade v odnosu 92,5 : 7,5 smo tako celo izboljšali v korist sredstev za sklade in dosegli razmerje 87,8 : 12,2.

Iz vseh poročil naj povzamemo le ugotovitve, da imamo dovolj naročil in torej dela, da

imamo zadostne zaloge materiala in bo potrebno te zaloge še znižati, da nam ne bodo vezale preveč obratnih sredstev — pri tem pa bomo morali prelomiti s tem, da zaženemo krik in vik, če je materiala za proizvodnjo le za nekaj tednov, službe pa bodo morale zagotavljati, da ga ne bo zmanjkalo — vemo tudi da znamo prijeti resno za delo, če hočemo, pri osebnih dohodkih bomo morali v razumne okvire, pa čeprav bi bil to neznamen korak nazaj, plan pa ne more in ne sme več ostati stvar ozkega kroga, za izpolnitev si moramo prizadevati vsi.

Sprva smo letos — kot vemo — kaj slabo začeli, naših nalog sicer še tudi sedaj ne izpolnjujemo, vendar predvidevamo, če ne bo izpadov, izpolnitev plana za januar 1967 nekako okoli 95 odstotkov. Jasno je, da bomo morali zaostanek nadomestiti v prihodnjih mesecih. Posebej naj poudarimo, da nam najboljše finančne rezultate kaže vedno tistih »zadnjih« nekaj odstotkov pri izpolnjevanju, ko dosegamo načrt 100-odstotno ali več, kajti stroški so trdni, brez ozira na odstotek izpolnjenega proizvodnega načrta, zato se naš uspeh odraža predvsem v preseganju, ko ostanejo fiksni stroški skoraj isti, plačamo le reprodukcijski material, ostalo pa gre v dohodek.

Zato mora biti prav izpolnjevanje plana naša najvažnejša naloga in CDS bo gibanje doseganja in spremljajočo problematiko poslej spremljal vsak mesec na svoji seji.

drugod — pri zalogah reprodukcijskega materiala, kjer bo pač potrebno večje zaloge materiala kopičiti le v primerih, ko nam dobavitelji drugače ne morejo preskrbeti materiala. Mnogo materiala, ki smo ga doslej uvažali, bo potrebno nabaviti pri domačih proizvajalcih, saj so potrebe po uvozu precej večje kot pa bomo imeli na voljo deviznih sredstev.

Poleg naše skupne obveznosti, da redno — brez ozira na napore, ki jih bomo morali vložiti — izpolnjujemo in presega mo naš družbeni načrt, pa moramo štediti. **Štediti pri vseh stroških, od najmanjših do velikih, neposrednih in posrednih!** Če bomo ti dve nalogi opravili dobro, tudi rezultati ne bodo zaostajali — tega pa si vsi želimo.

Posebno vprašanje izredno visokih osebnih dohodkov nekaterih v tovarni je postavil na seji Alojz Ahtik. Ugotovili smo lahko, da o višini osebnih dohodkov krožijo razne vesti, ki pa dejanskemu stanju ne ustrezajo. Brez ozira od kod takšne vesti izvirajo, lahko tiste, ki jih razširjajo, obsodimo, saj s svojimi vestmi povzročajo le nejevoljo in upravičeno ogorčenje ter težavno stališče odgovornih ljudi pri izpolnjevanju nalog. Novica, da nekateri zaslužijo v tovarni tudi pol milijona starih dinarjev, je izmišljena in vsekakor ne dobronamerno lansirana, najvišji prejemek — okoli 350 tisoč starih dinarjev, je bil izplačan socialni delavki enkrat, vendar je v tej vsoti upoštevanih precej opravljenih nadur v

PREDSIEDNIK REPUBLIKE

JOSIP BROZ TITO

ZAHVALJUJE NA ČESTITKI I

IZRAŽAVA NAJBOLJE ŽELJE

ZA NOVU 1967 GODINU

Pričakovati je povečanje zalog gotove posode, spričo novih pogojev gospodarjenja pa bomo morali poskrbeti za to, da bomo kupcem nudili kar želijo, s posebnim poudarkom na izpolnjevanju plana izvoza, saj nam ta zagotavlja sredstva za uvoz nekaterih repro-materialov (19% deviznih sredstev za potrebe uvoza zavisi od izpolnjenega načrta izvoza delovne organizacije). Finančna sredstva moramo koristiti čim bolj racionalno in prav zavoljo pričakovanega povečanja zalog gotovih izdelkov do približno tretjine mesečne proizvodnje je ponovno očitno, da bomo morali sprostiti obratna sredstva

okviru komisije za dodelitev stanovanj, hkrati pa še razlika v osebnem dohodku za štiri mesece, ko se je pri obračunavanju osebnega dohodka te tovarišice obračunavala napačna — precej nižja postavka.

K vprašanju je nato direktor sektorja priprave proizvodnje, ki je skupno z direktorjem računovodstva in komerciale v najvišji skupini po analitski oceni, povedal, da je za december prejel doslej svoj najvišji osebni dohodek v tovarni, ker je dobil izplačan tudi ves presežek, ki ga je enota prej odvajala v rezervni sklad OD — v višini 227 tisoč starih dinarjev.

(Nadaljevanje na 2. strani)

LETNI OBČNI ZBOR

Prosto soboto, 21. januarja 1967 so člani ZZB izbrali za skupno srečanje na občnem zboru in družabnem večeru. Občni zbor je začel dotedanji predsednik odbora aktiva ZZB Pavlič Lojze, ki je pozdravil vse navzoče ter zaželel uspešno delo občnemu zboru. Prav posebej pa je pozdravil predsednika CDS tov. Končana Vilija, namestnika sekretarja TK ZK Mravlaka Draga in druge zastopnike, ki so zboru

prisostvovali. Predsednik je še predlagal zboru, da izvoli delovno predsedstvo, da bi se delo zbora normalno odvijalo in zato je predlagal naj bi vodenje zbora zaupali Panza Franju, ki bi mu pomagala še Polutnik Rozika in Kunst Jože. O čem so razpravljali člani ZZB pa je najbolj razvidno iz poročila, ki ga je na občnem zboru prečital dotedanji predsednik, ki je povzel:

kov pri članih ZZB iz objektivnih razlogov. Zato smo podvzeli ukrepe, in sicer smo v pravilnik o delitvi osebnih dohodkov vnesli določilo:

57. člen

Dodatek za udeležence NOV

»Vsem udeležencem NOV, ki imajo zaradi sodelovanja z NOV odnosno v NOV priznan čas sodelovanja kot delovno dobo, se priznava in izplačuje dodatek k osebnim dohodkom, kadar imajo osebne dohodke izpod minimalnega povprečja osebnih dohodkov določenega udeležencem NOV od republiških organov (npr. 78.000 S-din).

Dodatek se določa v stalnem znesku na delovno uro v začetku vsakega leta za tekoče leto. Pri tem se jemlje za osnovo povprečje izplačanih osebnih dohodkov v preteklem letu ter razliko do republiškega minimalnega povprečja osebnih dohodkov za udeležence NOV.

Dodatek določa kadrovska služba.

Če se zaradi ukrepov državnih in družbenih organov zviša priporočeno minimalno povprečje osebnih dohodkov za udeležence NOV, se zviša tudi dodatek po tem členu. Zvišanje določa kadrovska služba.

Delavec uslužbenec NOV, ki se ne strinja z določitvijo višine dodatka, lahko v 15 dneh napravi ugovor na upravni odbor podjetja, vendar ugovor ne zadrži izvršitve odločbe.

Določila, kdo se smatra za udeležence NOV, določajo zakoni ter predpisi ter daje o tem o posameznikih svoje mišljenje in potrdilo organizacija ZB.

Toda zaradi različnega tolmačenja statusa članov ZZB je upravni odbor na izredni seji 1. 9. 1966 sprejel popravek zgorajnjega določila in sprejel naslednji sklep:

a) kot udeleženci NOV se smatrajo tisti člani ZZB NOV, ki imajo zaradi sodelovanja v NOV priznan čas sodelovanja v NOV kot posebno delovno dobo z dvojnimi štetjem;

b) glede na to so lahko upravičeni do dodatka po 57. členu pravilnika o delitvi osebnih dohodkov le tisti delavci, ki imajo to posebno delovno dobo z dvojnimi štetjem vpisano v delovno knjižico ali pa priznana s posebno odločbo pristojne komisije za priznavanje posebne delovne dobe;

c) razveljavijo se odločbe, ki so bile nepravilno izstavljene zaradi tega, ker se je vzelo povprečje izplačanih osebnih dohodkov (Nadaljevanje na 3. strani)

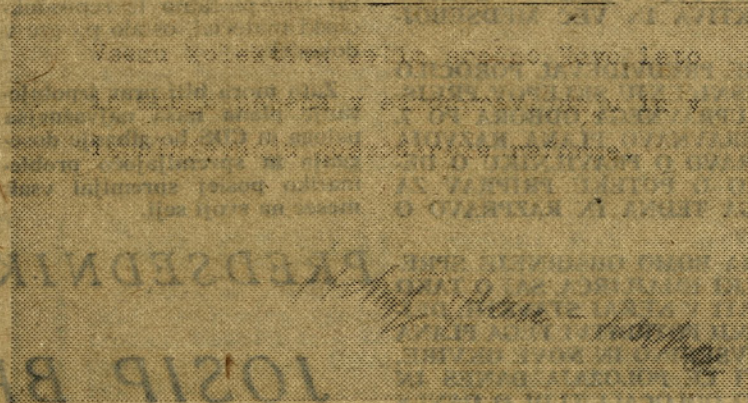
Tovarišice, tovariši!

Za nami je spet eno leto plodnega dela naše organizacije, toda ne v celoti po zaslugi naših članov ZZB, temveč predvsem po zaslugi samoupravnih organov podjetja, ki so imeli razumevanje za naše materialne potrebe, saj brez sredstev ne bi mogli tako uspešno delovati. Naša organizacija je za leto 1966 prejela 970.000 S-din dotacije, ta sredstva pa smo nadvse koristno porabili. Tudi UO LT nas je denarno in na druge načine podprl, pa tudi izvršni odbor sindikalnih podjetij. Kako smo sredstva porabili, vam bo bolj natančno razložil blagajnik Čater Ivan. Aktiv organizacije ZZB podjetja je v letu 1966 štel 155 članov. Od tega števila se je upokojilo 11 članov, tov. Bervar pa je iznenada preminul. Na novo se je včlanilo 10 članov ZZB, ki so v letu 1966 izposlovali priznanje dvojne oz. enojne delovne dobe zaradi aktivnega sodelovanja v NOB ali pa enojno delovno dobo zaradi sodelovanja z NOB, izseljeništa ali zaradi bivanja v koncentracijskem taborišču okupirane Evrope. Trenutno ima naša organizacija 153 članov, od tega 123 z dvojnimi štetjem in 30 z enojnim štetjem. Na splošno lahko ugotovimo, da se število članstva v organizaciji zaradi odhodov v pokoj hitreje zmanjšuje kot pa se dopolnjuje na osnovi urejevanja posebne delovne dobe. Na osnovi evidenc lahko ugotavljamo, da so skoraj vsi člani ZZB aktivni predvsem v samoupravljanju, v ZKS in drugih družbenopolitičnih organizacijah.

Odbor, ki je bil izvoljen na zadnjem občnem zboru, je temeljito proučil diskusijo članstva ZZB na občnem zboru, pa tudi konkretne predloge za reševanje problemov, ki jih imajo člani organizacije. Na tak način smo zbrali problematiko in jo dopolnili z analizami, ki so se izdelale v socialni skupini kadrovske službe in zdravstvene ambulante ter na osnovi vseh teh podatkov sprejeli na 2. redni seji odbora aktiva ZZB 15. februarja 1966 program, ki je zajemal:

- a) zdravstveno problematiko,
- b) materialno stanje,
- c) stanovanjsko problematiko,
- d) socialno stanje,
- e) uveljavljanje posebne delovne dobe,
- f) organizacijo srečanj, izletov, rekreacije, pomoči itd.

Zaradi akutnih obolenj veli-

kega števila naših članov, ki so zanemarili skrb za zdravstveno nego, je bilo konkretno dogovorjeno z dr. Čakšem, da bo ca. 70 članov sistematično pregledal in je bilo ugotovljeno: od 68 pregledanih je resno obolenih kar 30 tovarišev in tovarišic. Ko smo ugotavljali vzroke takšnega zdravstvenega stanja, smo med drugim ugotovili, da je ena izmed posledic takšnega zdravstvenega stanja tudi neprimerni pogoji življenja v času NOB. Zato je temu članstvu potrebno tudi v prihodnjih letih zagotoviti redne zdravstvene preglede, da preprečimo najhujše posledice, ki bi lahko nastale zaradi zanemarjanja zdravstvene nege zavoljo svoje skromnosti.

Povsem jasno je, da je bilo prav to stanje edini razlog, da so posamezni člani ZZB zmanjševali svojo uspešnost na delovnih mestih, predvsem se tisti, ki so delali v proizvodnji. Dejstvo je, da je pri nas še večina del, kjer potrebujemo fizično kondicijo, ki pa je mnogi člani ZZB niso imeli in je to pogojevalo zmanjšanje osebnih dohod-

PO ZAČRTANI POTI

(Nadaljevanje s 1. strani)

Hkrati je pomočnik direktorja omenil, da je v 8 mesecih minulega leta, odkar je v delovni organizaciji, prejel mesečno povprečno 234 starih tisočakov, glavni direktor pa je navedel svoj povprečni mesečni prejemek za minulo leto — 265 tisoč starih dinarjev.

Po izčrpanem predvidenem dnevnem redu in po živahni in plodni razpravi na osnovi obrazložitev na obe vprašanji je tekla še razprava o predlogih za potrditev sprememb in dopolnitev pravilnika o delitvi dohodka in pravilnika o delitvi osebnih dohodkov. Gradivo je bilo članom razdeljeno sicer že dva dni prej, le delno pa je bilo dopolnjeno še na seji, zato ni čudno, da so bila zato tudi vprašanja in pripombe, ki so zadevala to vprašanje, premo pripravljeni. Ker o takem pravil-

niku ne gre razpravljati pod zadnjo točko dnevnega reda in brez predhodnih priprav članov CDS, pa tudi priprave službe, ki naj zadevo podrobno in jasno obrazloži, naj bi se kaj takega v prid nas vseh ne ponovilo. Prizadevali pa si bomo preko Emajlirca to zadevo nazorno obravnavati.

Kar zadeva krajši delovni teden, lahko ugotovimo le, da priprave spremlja le ozek krog ljudi in da v kolektivu res ni veliko takih, ki bi znali pripraviti in obliko pravilno razložiti. Brez strahu torej, da bodo 4 izmene delale le po 6 ur dnevno! Prav ob takih vprašanjih je bilo očito, da smo o oblikah in izpeljavi krajšega delovnega tedna še premo poročali. Zato o tem precej več v prihodnji številki.

Eva Orač

AKTIVA ZVEZE BORCEV

hodkov po izplačilih pred uveljavitvijo novega pravilnika o delitvi osebnih dohodkov namesto, da bi se upoštevale nove obračunske postavke z dodatki po novem pravilniku o delitvi osebnih dohodkov ter tako ugotavljala razlika med osebnim dohodkom posameznikov in minimalnim republiškim povprečjem, določenim za udeležence NOV;

č) razveljavijo se tudi odločbe, ki so bile nepravilno izdane delavcem, ki nimajo priznane dvojno delovno dobo za sodelovanje v NOV;

NOV vzame razlika med povprečjem izplačanih osebnih dohodkov in minimalnim zneskom osebnega dohodka, katerega določa UO za vsako leto posebej ali za krajšo dobo, če se bistveno spremenijo obračunske postavke ali življenjski stroški. Iz teh dveh testov je razvidno, da so meseca julija 1966 prejeli borčevski dodatek vsi člani ZB ne glede ali so imeli enojno ali dvojno priznanje delovne dobe.

Odbor aktiva ZZB je namreč tolmačil, da so tudi tisti, ki so bili v koncentracijskem tabo-

problemih in jih skladno z možnostmi urejevati v delovni samoupravni skupnosti. S tega mesta naj se še enkrat zahvalim v imenu nas vseh konkretno UO podjetja in CDS za razumevanje reševanja skupnih problemov in da bi jih v prihodnosti reševali še bolje.

Na osnovi zbranih podatkov je prejelo v letu 1966 od 1. 7. 1966 dalje borčevski dodatek 43 članov ZZB, povprečje OD pa se je gibalo po mesecih v višini:

Julij	768,30 N-din
avgust	663,37 N-din
september	755,71 N-din
oktober	690,88 N-din
november	700,90 N-din
december	688,61 N-din

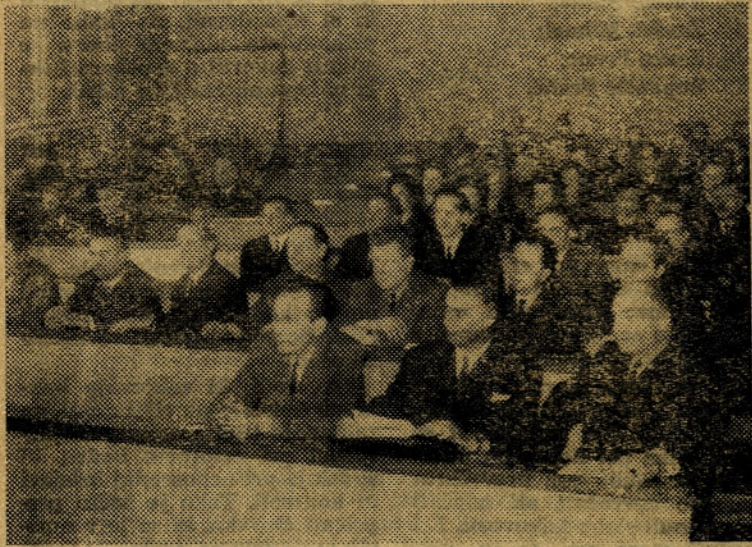
Stanovanjska problematika je bila že pred leti zadovoljivo rešena seveda na osnovi tedanjih potreb. Dejstvo pa je, da so v teh letih nekateri člani bili preskromni, da bi to iznesli kot problem, toda s porastom standarda in reševanja stanovanjskih problemov ostalim članom v delovni organizaciji so se poedinci ohrabрили in zaprosili za zamenjavo stanovanj in komisija je v nekaterih primerih že tudi konkretno reševala tovrstne probleme (Spiler, Lamper). Dolgoročni kredit je prejelo 5 prisilcev članov ZZB in to v višini 3.800.000 S-din.

Brezplačno letovanje smo zagotovili 16 članom ZZB večina z družinami, veliko jih je pa letovanje odklonilo, kljub temu, da smo še vsakemu članu glede na

niso uredili v celoti. V letu 1966 je dobilo priznane posebno delovno dobo 10 novih članov, ki so tudi postali člani našega aktiva. So izgledi, ki kažejo na to, da bo čas za urejevanje priznanja posebne delovne dobe podaljšan na leto 1967 oziroma kako drugače urejen predvsem iz razloga, ker je še precejšnje število tistih, ki so upravičeni na priznanje posebne delovne dobe. Toda tisti, ki si do danes niso uredili priznanja posebne delovne dobe so vredni kritike, seveda če ne nastopajo objektivne težave, da so do sedaj pozabljena imena ali pa so soborci pomrli itd.

Ena izmed prvih dolžnosti odbora je bila, da smo za 8. marec »DAN ŽENA« organizirali in priredili sprejem za žene borke, ki so prejele tudi praktična darila v višini 15.000 S-din. Zakuske so se tudi poleg žena udeležili predstavniki samoupravnih organov in družbeno političnih organizacij.

Odbor aktiva ZZB je imel v letu 1966 11 sej, na katerih smo razpravljali o problemih, o katerih sem že poročal. Prav tako smo se na sejah tudi dogovorjali o srečanjih z drugimi organizacijami ZZB seveda v okviru organizirane dejavnosti Krajevne organizacije ZZB Gaberje. Tako smo se udeležili srečanja z borci v Rožni dolini dne 4. 9. 1966. Srečanja se je udeležilo precejšnje število naših borcev in njihovih svojcev.

d) izdajo se nove odločbe namesto razveljavljenih z veljavnostjo od 1. 8. 1966 s tem, da tiste odločbe v katerih bo še priznan dodatek po 57. členu pravilnika o delitvi osebnih dohodkov veljajo le do 31. 12. 1966;

e) že izplačani dodatki po 57. členu pravilnika o delitvi osebnih odločbah za mesec julij 1966 se ne vračajo;

f) pri ugotavljanju upravičenosti do dodatka po 57. členu pravilnika o delitvi osebnih dohodkov se v novo izstavljenih odločbah upošteva NOVA OBRAČUNSKA POSTAVKA s predvidenim 50% presežkom ter prizna kot dodatek razlika od tako ugotovljenega osebnega dohodka do minimalnega republiškega povprečja osebnih dohodkov za udeležence NOV;

g) izdela naj se predlog do politivne odnosno spremembe 57. člena pravilnika o delitvi osebnih dohodkov v tem smislu, da se kot udeleženci NOV smatrajo le tisti delavci, ki imajo priznan čas sodelovanja v NOV kot posebno dobo z dvojnimi štetjem;

h) nadalje naj se besedilo 57. člena pravilnika o delitvi osebnih dohodkov spremeni tako, da se zaradi ugotavljanja upravičenosti do dodatka za udeležence

rišču ali so kako drugače sodelovali, upravičeni takšne pozornosti kot sami aktivni borci.

Na osnovi tolmačenja, ki jih je UO dobil so drugače ukrepali. Ker je odbor smatral, da nismo ravnali skladno z načeli, smo obvestili o tem odbor ZZB SRS, ki pa nam je v odgovoru pojasnil, da v smislu statuta ZZB NOVJ nismo družbeno priznana organizacija, kar tudi sami vemo, toda da je dajanje borčevskega dodatka samo stvar samoupravnih organov, preko katerih smo zadevo reševali. Pošteno vam povem, da smo pričakovali bolj realen odgovor, toda žal, prispel je povsem drugačen z motivacijo, da naj krajevna organizacija ZZB skrbi za probleme, kaj lahko ukrene, pa vemo sami.

Tako je bilo tistim članom ZZB, ki so zaradi neprimernih pogojev življenja in nadčloveških naporov med NOB in po osvoboditvi zagotovljeno, da prejemaajo z borčevskim dodatkom osebne dohodke v znesku 78.000 S-din, kar je tudi predvideno z republiškim predpisom za tiste, ki so vstopili v NOV pred 9. 9. 1943. S tem ukrepom smo le delno sanirali materialni položaj članstva, toda tudi v bodoče bo treba delati na teh

število članov družine dodali iz sredstev odbora določena denarna sredstva.

Na morju je letovalo tudi 23 otrok članov ZZB. Invalidsko upokojenih je bilo 9 članov ZZB, dva pa sta dosegla normalno upokojitev.

Se vedno ugotavljamo, da si vsi, ki so upravičeni na priznanje posebne delovne dobe, tega

Organizirali smo tudi izlet borcev in njihovih svojcev za praznik 4. julij na POHORJE, kjer je bila proslava v čast padlega pohorskega bataljona. Izlet za 22. julij je odpadel.

Na prošnjo planinske skupine se je pohoda planincev po poteh XIV. divizije v mesecu oktobru 1966 udeležil Stane Cocej. Na (Nadaljevanje na 4. strani)

BORCI SO ZBOROVALI

pohodu so planinci spoznali spomenike in njihovo zgodovinsko vrednost, domačini partizani pa so jim govorili o konkretni situaciji med NOB v teh krajih. Takšno dejavnost mladih planincev je potrebno tudi v bodoče podpirati, ket tako mladina na najbolj preprost in neposreden način spoznava nadčloveške napore borcev med NOB.

Dotaknil bi se še nekaterih problemov bolj kadrovske narave. Tu smo mnoge rešili v letu 1966, toda vseh ni bilo mogoče rešiti iz objektivnih, pa tudi subjektivnih razlogov. Zato se bo bodoči odbor moral še potruditi, da bo skupaj s kadrovske službo našel ugodne rešitve za tiste člane ZZB, ki iz različnih razlogov želijo premestitev.

TOVARISICE, TOVARISI! Dotakniti se moram še nekaterih neprijetnosti, ki jih pa moramo ob bolj zdržnem delu odstranjevati v tem letu. Tu gre za medosebne odnose med nami samimi ali odnose nekaterih redkih članov Kolektiva napram posameznikom članom ZZB. Ne bom konkretno iznašal, ker smatram da smo toliko samokritični in bomo napake odpravili. Kritičarstvo nam lahko ogromno škoduje, zato pravim, strnimo vrste in ne dopuščajmo, da kdorkoli vnaša med nas sovraštvo ali pa kleveta posameznike itd.

Končam naj svoje izvajanje s tem, da bodimo v letu 1967 bolj složni in tovariški med seboj z veliko mero zaupanja in delajmo pod parolo **V TOVARISTVU JE MOČ IN USPEH PRI DELU.**

Blagajniško poročilo je prebral blagajnik Ivan Čater in sicer so sredstva porabili za:

DOHODKI:

Stanje blagajne (20. 1. 1966)	7.379 S-din
Izvršni odbor sindikata — prispevek	100.000 S-din
LT EMO — prispevek	50.000 S-din
Kolektiv EMO	970.000 S-din
	<hr/>
	1.127.379 S-din

IZDATKI:

Stroški občnega zbora v letu 1966	210.882 S-din
Stroški obdaritve žena bork za 8. marec	272.317 S-din
Stroški — pomoč članom zaradi bolezni	127.983 S-din
Stroški — proslava za dan borca na Pohorju	61.860 S-din
Stroški — venci umrlim članom in grob.	51.200 S-din
Stroški — za oddih na morje članom in svojcem	147.000 S-din
Stroški — udeležba na pohodu po poteh XIV. divizije	150.000 S-din
Stroški — pomoč združenju borcev NOV Trnovlje	15.000 S-din
Stroški — nagrada blagajniku za leto 1965	15.000 S-din
Stroški — razno	1.494 S-din
Stroški — poslovanje banke	829 S-din
	<hr/>
	918.565 S-din

DOHODKI	1.127.379 S-din
IZDATKI	918.565 S-din
SALDO	208.814 S-din

Poročilo nadzornega odbora je namesto predsednika Žagar Erne prečital Meznarič Fredi, ki je dejal:

Tekom leta je nadzorni odbor redno spremljal delo odbora aktiva ZB, opravljal redni nadzor nad blagajniškim poslovanjem in ob zaključku leta to tudi komisijsko pregledal in ugotovil, da je poslovanje pravilno, da se knjizbe ujemaajo s prilogami ter so dospeli računi tudi ob roku in pravilno poravnani.

Tovarišu Ivanu Čatru se v imenu vseh članov ZZB zahvaljujemo za res vzorno in redno finančno blagajniško poslovanje, kar izrekamo tudi v imenu nadzornega odbora.

Iz diskusije članov ZZB je mogoče povzeti, da so borci razpravljali predvsem zelo realno o problemih, s katerimi se srečujemo še vsakodnevno in da smo se otresli tistih osebnih diskusij, ki so bile značilne za vse takšne zборе v preteklih letih. V tem se vidi napredek v reševanju problemov naših borcev in spreminjanje miselnosti in odpravljanje subjektivnih slabosti posameznikov, kar pa bo pogojevalo še večje uspehe pri delu organizacije, afirmaciji posameznikov ter pozitivnemu vplivu nas borcev v čimvečji aktivnosti v samoupravnih organih podjetja, kakor tudi v družbeno političnih organizacijah.

Kot običajno je bil na občnem zboru izvoljen nov odbor:

1. Čater Ivan;
2. Čendak Ivan;
3. Grošelj Vinko;
4. Ilgo Lojze;
5. Košec Franc;
6. Košenina Ivan;
7. Kunst Jože;
8. Germovšek Ljudmila;
9. Pantelič Rado;
10. Piliš Marjan;
11. Radovanović Dušan;
12. Verbič Stane;
13. Zavšek Mihael;
14. Zorko Franc;
15. Zupančič Franc.

NADZORNI ODBOR:

1. Cander Dragica;
2. Krajec Ludvik;
3. Krempuš Ela;

Družabni večer je potekel v zelo prijetnem vzdušju in dosegli smo svoj namen, da smo se v krogu sotovarišev in tovarišic in zakonskih drugov sprostiti in preživeli izredno lep večer res tovariškega in odkritega srečanja, ki nam bo ostalo v spominu.

Novi odbor naj krepko zastavi svoje delo za to mandatno dobo, seveda pa bo uspeval pri delu, če mu bomo vsi pomagali in si prizadevali, da bomo na prihodnjem občnem zboru še enkrat govorili o uspešnosti dela našega aktiva ZZB EMO.

Kako je z EMO-5

Zadnje čase se mnogokrat ustavljamo ob oljni peči. Vse nas zanima; kako diha montaža, kako se pohvalijo kupci z njimi in še marsikaj...

Res je, da ne moremo biti zadovoljni z dogajanjem okoli te proizvodnje, vse prevečkrat se nam zatika pri dobavnih in izdelavnih rokih, vse prevečkrat moramo zavračati ali izločati dele zaradi slabe kakovosti. Pri prednji steni npr. je to prav resno vprašanje. Odstotek slabe kakovosti se suče okoli 27% in to celo brez upoštevanja surovinske izdelave. Pri drugih sestavnih delih so stvari manj kritične, slaba kakovost dosega 2 do 5 odstotkov, kar pa seveda še vedno ni zadovoljivo.

Reklamiranih je bilo do sedaj približno 2 odstotka izdelanih peči na olje, večidel iz prvih pošiljk. Napake, ki so botrovale reklamacijam, so že v glavnem odpravljene ali pa je s pomočjo stroge kontrole onemogočeno, da se takšne peči pojavljajo na tržišču.

Kje pa so vzroki za omenjene motnje, tako v pogledu normalnega poteka izdelave, kot tudi slabe kakovosti?

Odgovor ni tako preprost. Vsi skupaj vse preveč radi valimo krivdo drug na drugega ali pa se izgovarjamo na okoliščine.

Priznati moramo, da je predstavljalo osvajanje proizvodnje oljne peči, in to v tako omejenem času, za vse nas precej trd oreh. S tem smo namreč tudi pri izdelkih iz tanjšje pločevine segli globlje v medsebojne odnose posameznih mer, pri čemer so se pokazale mnoge pomanjkljivosti našega podjetja kot celote. Ugotoviti moramo, da je bilo osvajanje proizvodnje peči na olje za mnoge, ki so

sodelovali, prvo svoje vrste. Tako je prišlo še posebej zaradi pomanjkanja časa do izrazitih posledic pomanjkanja tovrstnih izkušenj.

Proizvodi, ki zahtevajo izdelavne razmere na višji ravni, pa zahtevajo tudi gotovo prilagodljivost pri celotnem kadru, ki sodeluje pri neposredni izdelavi in kontroli. Tako je težko prepričati človeka, ki se je v mnogih letih dela prepričal, da mera ni važna, o nasprotnem. Za prilagodljivost večjim zahtevam je torej nujno tudi širše znanje, ki pa nam tudi večkrat manjka.

Pri izdelavi pa so spet prišle pogosto do izraza naše stalne hibe v pogledu organizacije in sodelovanja. Vse preveč je dogajanje pri nas odvisno od tega, kdo bo nekaj prepeljal, od tega kdo je od česa plačan ali ne. Vse preveč tudi čakamo, da nam bo nekdo tretji uredil to ali ono, čeprav je rešitev v naših rokah. Nič nas tudi ne zanima, ali bo imel ta ali oni oddelek dovolj sestavnih delov jutri, čeprav smo končno od končne montaže oziroma prodaje s svojimi dohodki vsi odvisni. Vse preradi se tudi izogibljemo vrstnemu redu dela, ki je postavljen z razpisom. Vse preveč torej delamo, da delamo in vse premalokrat delamo, da bi nekaj naredili.

Takega načina dela pa seveda tekoča montaža nekega izdelka ne prenese, če nočemo delati s preobsežnimi zalogami, če nočemo vezati preveč obratnih sredstev. Skušajmo torej prelomiti s takim načinom gledanja in brez dvoma bomo presenečeni, da bodo lahko uspehi pri manjšem vložnem trudu večji — in to ne samo pri izdelavi peči na olje.

Ernest Vrščec

VESTI IZ KOMUNE

Na 17. redni seji UO so bili člani UO seznanjeni z zaključki o gibanju gospodarstva v celjski občini. Te zaključke objavljamo v celoti, da se bo z njimi lahko seznanil vsak naš član kolektiva.

Komisija v sestavi: Kokalj Stane, Klanjšek Jurij, Jamnišek Srečko, imenovana na 2. seji zbora delovnih skupnosti skupščine občine, je na osnovi poročila in razprave po poročilu pripravila naslednje

ZAKLJUČKE IN PREDLOGE

1. Za letošnje devetmesečno obdobje, ko je že preteklo prvo leto gospodarske reforme, lahko ugotovimo, da je bil razvoj pro-

izvodnje in potrošnje bolj umirjen.

Positivni rezultati reforme se kažejo tudi v porastu produktivnosti in pozitivni izvozni usmeritvi na področju s konvertibilnim načinom plačevanja.

Za gibanje gospodarstva v naši občini je, v primerjavi z dosežki v zvezi in republiki, značilna ugodnejša rast industrijske proizvodnje, ki se giblje skoraj v višini planskih predvidevanj. Porastla pa je aktivnost tudi na ostalih gospodarskih področjih. Zmanjšano povpraševanje in spremenjena struktura osebne in investicijske potrošnje, ki ni bila spremljana z ustreznim povečanjem celotne-

ga izvoza, pa je vplivalo na povečanje zalog gotovih izdelkov in na počasnejšo rast industrijske proizvodnje.

2. Spremenjen položaj na tržišču zahteva hitrejšo in boljše prilagajanje proizvodnje potrebam tržišča in aktivnejšo vlogo trgovine v blagovnem prometu. Naraščanje zalog gotovih izdelkov kaže, da se niti industrija niti trgovina še nista v zadostni meri prilagodili zahtevam tržišča. V grosistični trgovini je v novih pogojih kreditiranja obratnih sredstev težiti za tem, da bi prišlo med trgovskimi organizacijami do tesnejšega poslovnega sodelovanja, do specializacije oziroma delitve dela

tako, da se ne bi isti artikli kopičili na več podjetjih in nepotrebno vezali že tako pičila obratna sredstva.

3. Problemom obrti (reprodukcijski material, ukinitvev odloka o kontroli cen, šušmarstvo, obrtni center in drugo) naj posveti svet za terciarno gospodarstvo posebno razširjeno sejo.

4. Dinamičen razvoj gospodarstva zahteva temeljito poznavanje vseh faktorjev in možnosti na posameznih področjih gospodarstva, zahteva tesnejše medsebojne poslovne odnose, specializacijo, kooperacijo in prelivanje kapitala, raziskavo tržišča, vključevanje v mednarodno delitev dela, uspešno delovanje samoupravnega sistema, urejene medsebojne odnose, polno osebno odgovornost, predvsem pa čvrsto poslovno proizvodno orientacijo, ki mora izhajati v izdelanih razvojnih programov.

Delovne organizacije morajo tem problemom posvetiti več pozornosti, predvsem pa naj čimprej izdelajo ustrezne razvojne programe oziroma jih prilagodijo novo nastali situaciji po reformi, kajti le ti so lahko realna podlaga njihovega bodočega razvoja.

5. Na področju zaposlenosti je težiti za smotrnim in polnim zaposlovanjem naših delovnih ljudi. Ta težnja pa ne sme izhajati iz socialnih razlogov, temveč iz potreb in možnosti naših delovnih organizacij, tj. z uvažanjem večizmenskega dela, uvažanjem novih delovnih mest, skratka, z boljšim izkoriščanjem proizvodnih kapacitet. Pri zaposlovanju je posvetiti posebno skrb spremembi strukture zaposlenih v korist visokokvalificiranih in kvalificiranih strokovnih kadrov, kajti analiza kaže precejšnje negativno odstopanje med dejansko in zahtevano izobrazbo zaposlenih. To pa potrjuje ugotovitev, da kadrovska struktura zaposlenih v gospodarstvu bistveno zaostaja za sedanjimi in perspektivnimi potrebami razvoja gospodarstva.

6. Rast osebnih dohodkov, ki je bila v devetmesečnem obdobju hitrejša od dosežene rasti gospodarstva, je potrebno uskladiti z doseženimi poslovnimi rezultati, predvsem pa z doseženo produktivnostjo.

7. Predsedstvo skupščine občine se naj dogovori s predsedniki občin bivšega okraja Celje o izdelavi in sofinanciranju regionalnega programa razvoja celotne celjske regije. Mesto Celje je namreč gospodarsko, kulturno in sploh središče širokega področja, kamor gravitirajo tudi območja večine občin bivšega okraja Celja. Zato mora biti občina Celje pobudnik ideje o izdelavi regionalnega programa razvoja. Takšen program bi predvideval celoten razvoj regije in bi bil osnova za programiranje razvoja posameznih območij občin in znotraj njih posameznih dejavnosti.

V času odločilne bitke za reformo

Brez dvoma bo letošnje leto odločilno za naše gospodarstvo, in rezultati, ki jih bomo dosegli, bodo kvaliteta osnova za nadaljnjo rast. O teh vprašanjih je obširno govoril na skupni seji zveznega in gospodarskega zbora 26. decembra lani preminuli podpredsednik ZIS, Boris Kraigher. Ne bo odveč, če se še enkrat spomnimo vseh misli in predlogov, ki jih je takrat podal v trdni veri, da bo tudi sam v največji meri aktivno deloval in pomagal reševati probleme, ki se nam že in se nam bodo še ostro postavljali po robu. Za kaj torej gre?

Letos bomo morali izvesti tri težavne operacije v našem gospodarstvu. 1. januarja smo pričeli uveljavljati nov devizni režim, ki ne dvomno pomeni za vse gospodarstvo velik napor. Nov devizni režim bo neizogibno zahteval preusmerjanje v gospodarskih dejavnostih na nove pogoje, in sicer na takšne, ki jim bo bolj kot kdajkoli, lastna konkurenca z visoko produktivnimi gospodarstvi. Zatem je tu nov sistem na področju kreditne politike in končno še revalorizacija osnovnih sredstev. Ti trije ukrepi bodo zahtevali mnogo naporov in ne samo teh, temveč tudi marsikdaj mnogo več preudarnosti kot do sedaj. V našem gospodarskem sistemu so nastopile nove kvalitete in bila bi neodpustna napaka,

če bi se zdaj borili proti njim, saj nam pomenijo edino možno rešitev za naš ekonomski razvoj.

Za sedanjí čas je prav tako pomembno tudi dejstvo, da se ponovno vrača zaupanje v naš dinar. V zadnjem času so znatno porastle hranilne vloge, naš dinar pa je v inozemskih bankah še čvrstejši. Ni redkost že sedaj, da delovne organizacije, ki sicer razpolagajo z deviznimi sredstvi, iščejo dinarska sredstva. To pa je za nas pomembno, saj bodo takšna gibanja in rezultati še nadalje pogojevali ugoden razvoj sistema samoupravljanja, krepitev njegove materialne osnove ter delitev v vseh oblikah.

Potrebno je premagati sedanje težave in tudi tiste, ki bodo še sledile, kajti problemi, ki se nam zdaj pojavljajo, imajo trenuten značaj in lahko jih bomo premagali le, če bomo zmanjšali potrošnjo pod dotok blaga, če bomo povečali produktivnost dela, če bomo razdeljevali ustvarjena sredstva v normalnih okvirih in če ne bomo v nobenem primeru dopustili prerazdelitve dohodka. Edino tako bomo lahko stabilizirali trg in cene, preko teh dveh kategorij pa hkrati naše celotno gospodarstvo.

Povsem razumljivo je, da se reforma ne more omejiti zgolj na proizvodne delovne organizacije, saj bi to

pomenilo enostransko reševati probleme celotne družbe. Ukrepi v gospodarstvu nujno povzročajo tudi ukrepanje na področju negospodarskih dejavnosti, zato kvalificiramo sedanjo reformo, kot družbeno reformo, ki ima za cilj preobrazbo celotne družbe do zastavljenih okvirjev, to pa je v našem primeru srednjeročni plan.

Dobrih 25 let gospodarstva je za nami in v teh letih smo pridobili premnoge izkušnje, ki so precejšnje zagotovilo za to, da bomo znali tudi tokrat stopiti enotno na stran tistih sil, ki vodijo našo celotno družbo k napredku. Važno je le, da bomo vztrajali in ne bomo dopustili nikomur, da bi odstopil od začrtane poti. V teh pogojih se zaostroje bolj kot kdajkoli odgovornost nas vseh, nič manj tudi tistih, ki so jim prepuščene izvršilne funkcije.

Smo torej sredi odločilne bitke, in če bi jo hoteli tehtati z vsemi do sedaj dobljenimi, bi bila prav gotovo ena težjih. To pa v resnici tudi je. Toda tudi v tej moramo zmagati!

To je le nekaj misli na temo »leto 1967 — odločilna bitka za reformo«.

V našem glasilu bomo v bodoče še bolj vestno spremljali vse premike v našem gospodarstvu in vas tako seznanjali tudi z doseženimi rezultati.

NOVO OBDOBJE V ŽIVLJENJU ZVEZE KOMUNISTOV JUGOSLAVIJE

Odprti razgovori o osnovnih družbenih problemih, demokratična atmosfera, krepljenje samoupravljanja in striktno spoštovanje pravic delovnih ljudi — to so osnovna obeležja našega notranjega političnega življenja po IV. in V. seji CK ZKJ. Vendar je tu in tam opaziti odpor sil, ki zavirajo naš demokratični socialistični razvoj. S tem, ko se poskušajo prilagoditi novi situaciji, razni malo-meščanski in birokratski elementi trdovratno razvijajo negatorsko kritiko, katero pa si prizadevajo reakcionarni krogi doma in v inozemstvu izkoristiti v svoje namene.

V takšni situaciji je bila sklicana VI. seja CK ZKJ. Njeni sklepi predstavljajo nedvomno zaključek enega in začetek novega obdobja v življenju ZK. Sprejeti sklepi določajo neposredne naloge in metode uspešnega premagovanja vsakodnevni problemov v političnem in gospodarskem življenju. Brez dvoma bodo komunisti našli v dokumentih VI. seje CK ZKJ najboljše in najučinkovitejše sugestije za svojo konkretno aktivnost v prihodnjem obdobju.

Šesta seja je največ pozornosti posvetila prav reorganizaciji ZK. Ugotovljeno je bilo, da je sedanje delo kontinuiran proces, ki mora odpraviti prakticizem v politični akciji in pragmatizem v ideološkem pristopu k prbolemom. Posebno je bilo poudarjeno, da mora ZK v novih pogojih jasneje izpopolniti osnovo za svojo politično akcijo, kakor tudi za svojo lastno preobrazbo. To je prvi pogoj za to, da odpravimo nejasnosti, blodnje in odpore. Poudarjeno je bilo, da je nujno Zvezo komunistov čimprej osvoboditi zastarelih pojmovanj, ki so izhajale iz pozicij oblasti in od močnih elementov hierarhijske strukture v notranjih odnosih ZK.

V času reforme, a na začetku tega leta, ki je zanj rečeno, da bo verjetno odločilno za uspeh reforme, je VI. seja CK ZKJ posvetila posebno pozornost gospodarskim problemom. Proklamirano je osnovno načelo, da komunisti lahko najdejo rešitve za akutne ekonomske, socialne in druge probleme le, če bo njihovo delo snelo na poziciji reforme. To pa pomeni trdovratno borbo za pove-

čanje produktivnosti dela in proizvodnje, za popolno izkoriščanje kapacitet in za potrošnje v realnih mejah. Torej, to pomeni borbo za krepljenje tistih družbeno-ekonomskih in političnih odnosov, ki slonijo na samoupravljanju. Na tem področju upravičeno pričakujemo kar največjo aktivnost članov ZK, da bi tako preprečili demagogijo in negotovost, ki jo v raznih oblikah in na različne načine propagirajo birokratske in revolucionarne sile.

Zveza komunistov je sestavni del mednarodnega delavskega gibanja. Zato je povsem razumljivo, da so na VI. seji CK ZKJ razpravljali o nekaterih aktu-

alnih problemih tega gibanja, posebno pa o problemih, ki so vezani za svetovno in evropsko posvetovanje komunističnih partij. Člani CK so zavzeli stališče, da razlogi, ki govore v prid tem posvetovanjem »niso dovolj prepričljivi«. Ker so se v obdobju zadnjih desetletij, kot je rečeno, odnosi med socialističnimi državami in med delavskimi partijami vidno spremenili, so mnenja o enem »centru«, o »obveznem spoštovanju formalno sprejetih sklepov« nesporemljiva. Toda o tem, kot vse kaže, iniciatorji novih posvetovanj niso dovolj razmišljali.

VSEM UPOKOJENIM ČLANOM NAŠEGA KOLEKTIVA!

Prejeli ste prvo številko Emajlirca v letošnjem letu. Poslali smo jo vsem, katerih naslove smo poznali. Po tej poti pa prosimo, da nas morebiti obvestite, če Vaš naslov, naveden na Emajlircu, ni povsem točen. Hkrati Vas prosimo, da nas obvestite, če veste za kakšnega upokojenega člana kolektiva, ki Emajlirca ne prejema, pa bi list želel dobiti. Želimo, da postane Emajlirec tudi Vaše glasilo in Vaš prijatelj.

Urednica

KADROVSKA POLITIKA GOSPODARSKA IN DRUŽBENA REFORMA

Dosedanje raziskave zaposlenosti in zaposlovanja so v glavnem obravnavale le kvantitativno stran problematike tega področja, kvalitativni elementi pa so ostali skoraj povsem zemarjeni. Kvalitativni problem zaposlenosti postaja tako pri nas, kakor tudi v drugih deželah kot faktor proizvodjalnih sil vse bolj pomemben, čim bolj se materialna osnova proizvodnje razvija in postaja sodobna in kolikor bolj ostro se postavlja zahteva, da se sredstva investiranja v materialno osnovo proizvodnje kar najbolj učinkovito izkoriščajo. Pri tem ne gre le za vzpostavljane pravilnega ravnotežja med materialno osnovo proizvodnje in sposobnostjo ljudi, ki morajo to osnovo izkoristiti tako, da se dosega optimalni učinki, temveč tudi zato, da se celokupna dejavnost na usposabljanju strokovnih kadrov za potrebe proizvodnje in investicije, ki so v ta namen potrebne, usmerijo pravočasno in načrtno na način, ki bo doprinesel k vzpostavljanju tega ravnotežja in s tem zagotovil učinkovitost in rentabilnost tako investiranja v materialno osnovo proizvodnje kot tudi investiranja v kadre.

To izhodišče pa zahteva proučevanje kvalitativnih elementov, poglobljene raziskave o problemih poklicne strukture zaposlenih in stopnjo njene usklajenosti z aktualnimi in perspektivnimi zahtevami proizvodnje in družbenih služb; raziskave razporeditve in stopnje ter načina izkoriščanja razpo-

ložljivih strokovnih kadrov; podrobnejše raziskave kvalifikacijske in strokovne strukture zaposlenih in to tako s formalnega (šolskega) in vsebinskega vidika kot tudi z vidika njihovega vpliva na proizvodne uspehe, kakovost in produktivnost dela in podobno.

Za takšne kompleksne analize ne razpolagamo niti s potrebno statistično dokumentacijo, niti z raziskavami, katere bi lahko služile kot osnova, niti nimamo institucij, ki bi trajno in sistematično spremljale in proučevale to problematiko. Šele v zadnjem času je Republiški zavod za zaposlovanje pričel z delom na raziskavah tega področja. Že sedaj je očitno, da vsebinske značilnosti obstoječe zaposlenosti v mnogočem ne ustrezajo materialni osnovi, sodobnim pogojem in zahtevam po razvoju proizvodnje. Precejšen del investicijskih vlaganj ni dal pričakovanih rezultatov tudi zaradi tega, ker ni bilo pravočasno vzpostavljeno ravnotežje med zahtevami materialne osnove in človeškega faktorja proizvodnje. Takšni nedostaki pa se se-

veda tudi v bodoče ne bodo mogli reševati s povečevanjem zaposlenosti. Očitno je tudi, da zaposlenost, ki ni usklajena z zahtevami materialne osnove proizvodnje in katera zaradi tega ne more dati odgovarjajočih ekonomskih učinkov, vse bolj prihaja v nasprotje s samo seboj. To nasprotje se izraža v tem, da taka zaposlenost vedno manj zagotavlja ekonomske pogoje za svojo lastno razširjeno reprodukcijo in da namesto faktorja, ki širi obstoječe in ustvarja nove pogoje za zaposlovanje in ki stimulira nove generacije, da se pravočasno in čimbolje usposobijo za svoje bodoče delo, postaja faktor, ki v vse večji meri zavira svojo lastno rast in razvoj, z vsemi družbenimi, ekonomskimi in drugimi posledicami takega delovanja. Takšne ugotovitve kažejo na nujnost resnega, trajnega in sistematičnega spremljanja in vsebinskega proučevanja celokupne problematike zaposlenosti in nujnost večjega in bolj določenega upoštevanja rezultatov teh raziskav pri določanju politike zaposlovanja, izobraževanja in

MLADI V »EMO«

Spremenjeni pogoji gospodarjenja postavljajo tudi pred mlade večje naloge

Smo na začetku poslovnega leta in prav je, da že sedaj postavimo ne samo besedo, temveč vse napore, da bo tudi letošnji del gospodarske in družbene reforme čim bolj uspešen. Seveda si na najrazličnejše načine postavljamo vprašanje, kako ob nešteti težavah doseči več, spremeniti tisto kar je slabo v boljše, pravičnejše? Naloge so nam skupne, ne mogli bi nas deliti v tiste, ki so dolžni delati več in tiste, ki jim ni mar, kako bo dosežen plan, kakšni bodo naši prejemki. V našem gospodarskem in družbenem razvoju smo nedvomno prišli že tako daleč, da se cilju, ki smo si ga zastavili, ne moremo več izogniti, da je nemogoče napraviti iz nas borca za nedemokratske, nehumane odnose, saj je samoupravljanje postalo sestavni del našega vsakodnevnega življenja, ki se ga ne moremo več odreči zaradi tega, ker je napravilo iz nas, ne slepe avtomate, obremenjene s preteklostjo, temveč razgledane ljudi, sposobne voditi borbo s težavami, ki nam jih prinašata čas in naš razvoj.

V našem kolektivu je zaposlenih več kot 1200 mladih delavcev, kar predstavlja domala eno tretjino vseh zaposlenih. Kakšno ustvarjalno silo predstavlja ta »armada« mladih, si ni težko

predstavljati. Toda, ali so te mlade sile v celoti izkoriščene, v dovoljni meri angažirane in ali je odnos mladih do dela takšen, da bi bili lahko z njim zadovoljni? Ni naš namen dajati zdaj oceno o tem, temveč spomniti na potrebo, naj se mladi več pogovarjajo o proizvodnji, o tem kako doseči plan, kako s čim manjšimi stroški proizvesti vsaj toliko kot doslej ali še morda več in kje zastaviti sile, da bo letošnje poslovno leto kljub vsemu uspešno. Mladi bi se morali vsakodnevno zavedati, da je bitka, ki jo zdaj bijemo, bitka za mlade, za njihovo prihodnost, da pa je to boj, ki bo marsikaterega mladega postavil pred »zid«, a mu hkrati nakazal pot, ki bo po njej mogoče iti naprej.

Zavedamo se tega, da povsod ne gre vse gladko, da se mladim često postavljajo na njihovi poti zapreke, ki jih je včasih težko premagati. Vendar morebitni neuspehi ne smejo rojevati pesimizma, nezaupanja v naš gospodarski in družbeni sistem, temveč morajo prav nasprotno, krepiti odločnost in vztrajnost za odpravljanje vseh slabosti.

Sedanje obdobje pomeni za nas vse resnično veliko revolucijo, ki pa je tokrat ne bomo izbojevali s puškami, temveč z

našo zavzetostjo za vse, kar pomeni v tem času napredek. Želimo si družbo, ki bo plemenita do nas in pravična, vendar je zato potrebno nekaj storiti. In zato mora prav zdaj priti bolj kot kdajkoli do izraza revolucionarnost, mladostni polet in delavnost mladih.

Nič ni tako sveto, da bi se temu lahko večno klanjali in nič ni tako stalno, da bi ne bilo mogoče tega spremeniti. Potrebno je le volje in poguma ter pridnih rok, ki pa jih v tej naši domovini ni malo in tudi v našem kolektivu ne!

Zvonko Perlič

Prvi mladinski ples - uspel

ŽAL JE RAZPOLOŽENJE POTIHNILO ZARADI PREPIRA MED ZAKONCEMA

Mladinski komite naše tovarne je sklenil na eni izmed svojih rednih sej, da bomo priredili vsak mesec pred prostim dnevom mladinski ples v kletnih prostorih upravnega poslojja. K realizaciji tega sklepa smo pristopili takoj po novem letu in prvi ples je bil v petek, 20. januarja ob 18. uri.

Igral je naš mladinski emajlirski jazz ansambel v sestavi: Franček Lampret — harmonika — vodja ansambla, Marjan Pirnat — kitara, Željko Kajba — trobenta, Janez Pocaž — bobni in Branko Lužar — kontrabas.

Bilo je približno 100 plesalcev. Glasba je bila prijetna in pari so se vrteli po zglajeni plošči v kletnih prostorih, ki so bili za ples posebej urejeni. Vzdušje je bilo prijetno in poleg glasbe so nekateri tudi zapeli. Lepo smo se počutili. Bili smo si edini v misli, da smo takšno plesno prireditev potrebovali, še posebej, ker v Celju za mlade ni pravega prostora razen Mladinskega kluba in pa plesov ob nedeljah v Narodnem domu.

Žal pa je naše veselje kmalu skalil prepir med ženo in možem in prišlo je celo do pretepa med njima. Ali je bilo tega treba? Z ozirom na ta incident, čeprav je bil kmalu utišan in se je lahko ples nadaljeval, pa lahko sledi celo prepoved vseh takih prireditev v tovarni. Zakaj naj bi ravno zakonski prepri zatl komaj začeto dejavnost naše mladinske organizacije? Vsi smo si želeli, da bi pokazali, da se mladi lahko tudi lepo in mirno razveselimo ob prostih večerih in sedaj naj bi bil ta naš trud zaman?! Prihodnjič bomo takšnim ljudem, ki se ne znajo vesti in obvladati na javnih prireditvah prepovedali vstop v dvorano, ker lahko sicer pričakujemo, da se bo kaj takega še pripetilo.

Prvi naš poizkus, da bi mladini v naši tovarni preskrbeli zabavo za prosti večer, se je s tem incidentom ponesrečil, toda upamo, da bomo na prihodnjem plesu popravili ta slab vtis, ki ga je pustil prepri med zakoncema na mladinskem plesu.

usposabljanja na ravni delovnih organizacij kot na ravni vseh družbeno-političnih skupnosti.

Z namenom, da bi ta vprašanja intenzivneje reševali, je izvršni svet skupščine SR Slovenije zadolžil Republiški sekretariat za delo, da v sodelovanju z Republiškim sekretariatom za gospodarstvo, Republiškim sekretariatom za prosveto in kulturo in Zavodom SRS za planiranje izdela informacijo o tej problematiki.

I. PRIMERJALNI PREGLED IZOBRAZBENE RAVNI PREBIVALSTVA IN ZAPOSLENIH V SR SLOVENIJI

Pregled izobrazbene strukture prebivalstva in zaposlenih:

V novih pogojih gospodarjenja postaja dvig izobrazbene ravni prebivalstva, zlasti aktivnega in izboljšanje kadrovske strukture zaposlenih pomemben faktor za uvajanje sodobne tehnologije in organizacije na vseh področjih.

Podatki popisa prebivalstva iz leta 1961 kažejo v SR Sloveniji tako-le izobrazbeno strukturo prebivalstva:

SKUPNO	1.591.523	100 %
— otroci do 10 let	290.442	18,3 %
— brez šolske izobrazbe in do 3. razr. osnovne šole	135.254	8,5 %
— z izobrazbo osnovne šole do 4. razreda dalje	935.373	58,8 %
— z izobrazbo kval. in visoko kvalificiranega delavca	151.347	9,5 %
— z izobrazbo tehniške in tem ustrezne šole	36.874	2,3 %
— z izobrazbo gimnazije	16.213	1,0 %
— z višjo in visoko izobrazbo	20.383	1,3 %
— neznan	5.637	0,3 %

Struktura prebivalstva se je v primerjavi z letom 1953 sicer izboljšala, toda še vedno ni zadovoljiva. Popisa prebivalstva v letih 1953 in 1961 sta pokazala sledečo kvalifikacijsko strukturo prebivalstva, starega nad 10 let:

Skupaj	100,0	100,0
— brez šolske izobrazbe, z nepopolno in popolno osnovno šolo	87,7	82,3
— šole za kvalificiran in visoko kvalificiran kader	7,1	11,6
— srednje strokovne šole	2,4	2,8
— gimnazija	1,3	1,3
— fakulteta, visoke in višje šole	0,8	1,6
— nepoznano	0,7	0,4

Povečal se je torej delež prebivalstva z izobrazbo kvalificiranega delavca. Pri tem so všteti tudi tisti delavci, ki so opravili ustrezne izpite pred različnimi izpitnimi komisijami izven šolskega sistema. Znatno se je povečal tudi delež prebivalstva z visoko šolsko izobrazbo, medtem ko se je odstotek ljudi z izobrazbo gimnazije ali tehniške oz. tehniškim šolam ustrezne strokovne šole za gospodarstvo in družbene službe (ekonomske, zdravstvene, kmetijske in podobne šole) povečal od 2,4 na 2,8 %.

V zadnjih letih se je priliv strokovnih kadrov občutno povečal, vendar je kvalifikacijska struktura prebivalstva še vedno nezadovoljiva, saj je bil delež strokovnjakov z visoko in višjo izobrazbo v aktivnem prebivalstvu v letu 1964 še vedno le okoli 2,3 % (v Franciji je npr. znašal ta delež leta 1962 okoli 4,3 %).

IZOBRAŽEVANJE V NAŠEM PODJETJU

V preteklem letu je bilo delo na polju strokovnega izobraževanja zelo razgibano. Vsa področja so zahtevala akcije, izvršitev pa je bila mogoča ob podpori samoupravnih organov in vodstva podjetja. Na drugi strani pa je želja in pripravljenost delavcev za izpolnitev znanja za delo na delovnem mestu.

Za izobraževanje je bilo v preteklem letu predvidenih 930.000 N-din, porabili pa smo 986.000 N-din. Poglejmo, kako so bila ta sredstva uporabljena:

- za izobraževanje v podjetju,
- za izobraževanje izven podjetja,
- za šolanje učencev v gospodarstvu (poklicne šole),
- za štipendiranje bodočih kadrov,
- za opremo učnih delavnic za orodjarje in emajlirce,
- za medobčinski sklad šol II. stopnje (TSS, ekonomsko srednjo šolo, administrativno šolo in ostale poklicne šole).

Izobraževanje v podjetju je bilo zelo razgibano, saj se je udeležilo tečajev in priučevanja na delovnem mestu 1377 delavcev. Stroški za enega tečajnika znašajo 19 N-din v povprečju. Stroški na enega delavca so precej nižji, kakor če bi bili tečaj izven podjetja ali pa bi vabili strokovnjake od drugod. Tudi kvaliteta tečajev najbrž ne bi ustrezala zahtevam, ker je naše usposabljanje izhajalo iz potreb delovnega mesta. Posebej naj omenim usposabljanje emajlircev v učni delavnici. Usposobili smo 24 delavcev za razna dela pri nanašanju emajla. Delavci so se usposabljali dobra dva meseca pod nadzorstvom stalnega inštruktorja in po naprej predvidenem programu. Delavci so si v tem kratkem času pridobili toliko znanja, kot bi ga rabili pri stihijem usposabljanju leto dni ali še več. Po dveh mesecih delajo ti delavci v traku, niso še dosegli ustreznih količin, na kvaliteto pa se krepko pozna, da so se učili postopoma s poudarkom na kvaliteto in po določenem postopku dela.

Razen usposabljanja emajlircev smo dali dopolnilno znanje vlagacem pri stiskalnicah in ostalim delavcem v surovinski delavnici. Za transport smo usposobili voznike vilicarjev, na novo priučili varilce za varenje s plinom CO₂, česar dosedaj še nismo uporabljali v podjetju, čeprav je ta način varenja zelo razširjen v svetu. Zadostili smo raznim zahtevam po usposabljanju še na drugih delovnih mestih. Razen praktičnega usposabljanja smo prirejali tečaje za skladiščno osebje, tečaje za tuje jezike, za tehnično kontrolo, mlade komuniste in civilno zaščito.

Naštel sem nekatere akcije, ki so predvsem namenjene izboljšanju strukture znanja na delovnih mestih. Smatram pa, da bi morali še več narediti

prav na tem področju. To delo mora biti naša osnovna dejavnost. Šole nam ne bodo nikoli dale gotovih in za posamezna dela usposobljenih kadrov. Imamo svojo, za našo proizvodnjo specifično tehnologijo. Za delo po naši tehnologiji pa moramo delavce usposobiti sami. Zato je proces usposabljanja stalen in skladen z razvojem tehnike in naše tehnologije. To je odgovorna naloga, pri kateri ne sme nihče stati ob strani, ampak moramo skupaj z vodilnimi ugotavljati potrebe po izobraževanju in zahtevati od vseh, tudi nas samih, da si pridobimo vedno novih znanj za delo na svojem področju.

Razen izobraževanja v podjetju, smo pošiljali naše delavce na razne seminarje in tečaje iz-

ven podjetja. Področja teh seminarjev so obsegala organizacijo podjetij, gospodarnosti, tehnike in splošno politiko podjetij, kakor npr. seminarji o delavskem samoupravljanju. Tudi za potrebe neposrednih delovnih mest smo pošiljali delavce izven podjetja, kakor npr.: kurjače centralnih kurjav, premikače vagonov, delavce za delo pri mehanografskih strojih itd.

Udeležba na seminarjih in tečajih izven podjetja je zelo koristna, ker posamezni strokovni delavci dobijo nova znanja za svoje področje dela, obenem pa slišijo tudi druge udeležence, kako drugod rešujejo podobne probleme. Na ta način si vsak udeleženec bogati znanje in pridobiva novih idej. Za stalno dviganje strukture zaposlenih in na osnovi perspektivnih potreb, si zagotavljamo bodoči kader v šolah, ki ga štipendiramo v poklicnih, srednjih in visokih šolah.

V poklicnih šolah imamo 93 učencev raznih strok. Največ učencev je v industrijskem šolskem centru v Štorah, kjer se usposabljujejo orodjarji, strugarji, rezkalci in strojni ključavničarji. V šolskem centru Elektro gospodarske skupnosti imamo elektricarje, v Industrijski šoli v Ravnah na Koroškem pa dva

kalilca. S poklicnimi šolami tesno sodelujemo in skupno rešujemo probleme, ki pri vzgoji učencev nastopajo. Poklicne šole se preveč bavijo z administracijo in finančnimi problemi in to na račun kvalitete izobraževanja in dela z učenci. Na drugi strani pa učenci ne kažejo tiste vneme in zavzetosti za uk, ker se ne zavedajo v zadostni meri, da si ustvarjajo bodočo eksistenco. Vsekakor so to izjeme, vendar so slednji krepko v manjšini. Uspehi učencev so nezadovoljivi, vzroki pa so vsekakor na obeh straneh, v šoli in pri učencih. Treba bo še veliko skupnega dela šole in nas v podjetju, da s skupnimi močmi zboljšamo sedanje stanje.

Učenci drugega in tretjega letnika dobivajo praktično zna-

tesnejši stik pri reševanju raznih vprašanj. Štipendiranje je za naše podjetje nujno, če hočemo v bodočnosti izboljšati strukturo naših kadrov.

Tudi za splošno izobraževanje smo v lanskem letu poskrbeli. V povezavi z osemletko na Hudičji smo priredili šolo za dokončanje 7. in 8. razreda osemletke. Prijavilo se je 75 kandidatov, končalo pa jih je le 35, kar ni zadovoljivo, saj je 75 kandidatov malo, če je v podjetju čez 1000 delavcev brez osemletke, na drugi strani pa jih je od prijavljenih preveč omagalo. Letos smo ponovno organizirali osemletko v režiji Delavske univerze, tako da vsak kandidat plača šolnino sam, ko pa uspešno konča šolanje, dobi polovico stroškov vrnjenih. Tudi te možnosti se je malo delavcev poslužilo, čeprav je posebno med mladimi delavci dosti takih, ki nimajo osemletke in s tem nimajo nikake perspektive razvoja v njihovi še dolgi delovni dobi. Razvoj naše družbe in vsa zahtevnejša dela zahtevajo najmanj osemletno šolo. Kakor sem že omenil, da smo usposobili 24 delavcev za razna emajlirska dela. To izobraževanje je potekalo v posebni učni delavnici, ki smo jo opremili v lanskem letu. V ta namen je kolektiv vložil v naprave in opremo skoraj 20 milijonov dinarjev. Prepričan sem, da se bo ta denar bogato obrestoval, ko bodo ti kadri pripomogli k boljši kvaliteti izdelkov in k dvigu proizvodnosti. Tudi učni delavnici za poklicne kovinarje smo priskrbeli lani strožnico in rezkalni stroj. Naše podjetje ne more ostati zaprto v svoje okvirje, nujno je, da sodeluje tudi izven kolektiva pri oblikovanju izobraževalne politike tako v občini, kot v republiki. Sodelujemo pri razdeljevanju sredstev sklada za šole druge stopnje, v katerega prispevamo 0,7% od bruto osebnih dohodkov, kot delajo to tudi ostala večja podjetja v Celju. Nadalje sodelujemo pri Gospodarski zbornici SRS pri formiranju načina bodočega razdeljevanja sredstev za strokovne šole v Sloveniji. Razen tega je naše podjetje bilo vedno pripravljeno pomagati šolam pri tehnični vzgoji dijakov in organizaciji obvezne počitniške prakse, saj je bilo v preteklem letu več kot 100 dijakov in študentov pri nas na praksi ali spoznavanju dela. Širok je obseg dela na izobraževalnem področju in prav je tako. Če se takoj še ne poznajo rezultati, se pa bodo, saj je izobraževalni proces dolgotrajen in povezan z nešteto drugimi dejavniki, ki vplivajo na tehnično, strokovno in kulturno raven ene generacije. Zato je delo na področju izobraževanja naporno in največkrat spremljano z nerazumevanjem, treba pa je vztrajati in rezultati dela bodo poplačali ves trud.

Pritisk stroškov

NA CENE ŠTEDILNIKOV IN PEČI V ZRN IN POVIŠANJE CEN

Industrija naprav za ogrevanje (kurjenje in kuhanje) ima v 1966 težko leto za seboj. Do leta 1964 so tovrstna podjetja — čeprav v različnih področjih različno — prikazovala dviganje prometa in prodaje. Ta razvoj je z usmerjenimi investicijami omogočil racionalizatorske ukrepe, ki so iskazali znižanje stroškov in so s tem vplivali na tovarniško ceno izdelkov. V letu 1965 pa je bil promet z 891,1 milj. DM prvič regresiven (minus 6 %). 1966. leta zopet kaže, da bo ne le promet, temveč tudi realizacija nezadovoljiva.

K temu je pristojele dejstvo, da so se tako v osnovni, kovinsko-predelovalni industriji, kakor tudi v industriji proizvodnje toplotnih naprav zvišali bruto osebni dohodki na storilno delovno uro v letu 1964 za 8,5 % (1965 — 11,4 %, 1964 — 10 %). Od 1. januarja 1967 nastopa ponovna obremenitev stroškov za približno 6 %, in sicer zaradi nadaljnega zvišanja plač za približno 2 %, kakor tudi zaradi nekaterih socialnih dajatev (med ostalim bodo skrajšali delovni teden od 41 ur in 15 minut na 40 ur z izenačitvijo dohodkov).

Zvezni zavod za statistiko je posredoval podatke, da so tovarniške cene naprav za ogrevanje in kuhanje narasle od 1950. do 1965. leta za 45 odstotkov. Iz istega vira poročajo, da so pa narasle urne bruto plače za 218 %, cene fine pločevine za 86 %, za vlečene in hladno valjane materiale za 69 %, električna energija je za 56 %, stroji za predelovanje kovin brez odvzemanja materiala pa so za 106 % dražji.

Vzporedno z zmanjšanjem izkupička zaradi pritiska tržišča v letu 1966 ni upati, da bi bil dosežen pričakovani kosovni promet peči in štedilnikov. To se vidi že iz razvoja v času od januarja do oktobra 1966. Primerjano obdobje 1966 proti 1965 pri branži peči — štedilniki izkazuje skupno nazadovanje za 8,1 %. Pri tem so najmočnejše zastopani štedilniki na trda goriva (minus 13,2 %), in peči na trda goriva (minus 21,9 %). Celotno v primerih, ko je trgovina daleč zmanjšala svoje skladiščne presežke peči na premog in celo peči na olje, niso prodajni rezultati zadovoljili pričakovanja. Pri električnih štedilnikih je računati s približno istim prometom kakor v letu 1965, medtem ko se bo pri štedilnikih na plin in na olje prodaja lahko dvignila. Nazadovanje pri prodaji plinskih peči (minus 12 %) ni toliko odvisno od povpraševanja;

vzroki ležijo predvsem v prehodnih težavah ustreznih podjetij glede preskrbe potrošnika s plinom.

Ponovno zmanjšanje prometa v letu 1966 — posebno pri pečeh in štedilnikih na trda goriva deluje v smislu zvišanja stroškov na izdelke industrije naprav za ogrevanje. Zato in zaradi zmanjšanja produkcije niso ta podjetja mogla prenesti večjih obremenitev. Tudi v izvozu naprav za ogrevanje in za kuhanje je leto 1966 manj ugodno. Seveda se že več let trudijo člani »Evropske zveze proizvajalcev naprav za ogrevanje in kuhanje« (C. E. F. A. C. D.), ki ji pripadajo Francija, Italija, Nizozemska, Belgija, Avstrija, Anglija, Španija in ZRN, da bi izenačili različne evropske norme in s tem olajšali izmenjavo izdelkov v tej skupnosti. V tem cilju lahko vsekakor registrirajo nekaj pozitivnega, ker so v meddržavnem obdelovanju norm dosegli določene napredek. Toda v praksi je slika drugačna. Ukrepi liberalizacije, ki so jih pričeli uvajati v okviru držav — članic Evropske gospodarske skupnosti, so bolj teoretske narave.

Če namreč raziščemo vzroke, zakaj na primer je v prvih desetih mesecih 1966 upadel izvoz štedilnikov na plin, oziroma peči na olje za 50 oziroma za 25 % v primerjavi z istim obdobjem v letu 1965, se ugotavlja, da to ne temelji na slabši kvaliteti ali na strukturi cen zahodnonemških izdelkov, temveč da je liberalizacija praktično razveljavljena s tem, da naletijo na primer v Nizozemski in v Franciji na — »tehnične prodajne zapreke«.

Nemški izdelovalci naprav za ogrevanje in kuhanje so se v tekmovanju na evropskem trgu vedno uveljavljali. Pričakujejo pa seveda enake startne osnove v vseh deželah Evropske gospodarske skupnosti in upajo, da jih bo zvezna vlada odslej bolj kakor dosedaj podpirala v teh osnovnih vprašanjih in podvzela ustrezno iniciativo.

V povzetku ugotovimo, da se k zmanjšanju izkupička zaradi ostrega tekmovanja na trgu pridružuje še nazadovanje domače prodaje in izvoza, kar občutno zvišuje proizvodne stroške proizvajalcev naprav za ogrevanje in kuhanje. Podjetja teh stroškov ne morejo preprečiti in bodo morala nujno zvišati cene izdelkov. Pri tem bodo pa cene še različne in to ne le po posameznih podjetjih temveč celo med posameznimi tipi v različnih skupinah predmetov.

V reviji »OGNEUPORI« Moskva 31/1966, je izšel v št. 6 na str. 36 do 37 članek P. N. Djačkova in A. I. Čajka: Ognjeodporni beton za oboke peči muflovke.

V »OGNEUPORI« 31/1966 je izšel v št. 8 na str. 13 do 20 članek L. G. Gosenbuka in V. R. Ksendovskega: Avtomatska regulacija porazdelitve toplote v tunnelskih pečeh.

DODATEK K TERMINSKEMU KOLEDARJU SEJMOV IN RAZSTAV

29. 4. do 7. 5. — Sejem v Hannoveru.

9. 5. do 11. 5. — WIESBADEN, posvetovanje o površinski obdelavi pločevine.

21. 6. do 29. 6. — FRANKFURT/M, ACHEMA 1967.

3. 9. do 10. 9. — LEIPZIG, jesenski sejem.

17. 9. do 26. 9. — HANNOVER, 10. evropska razstava orodij in orodnih strojev.

4. 10. do 6. 10. — HANNOVER, veliko zasedanje varilne tehnike 1967.

4. 10. do 6. 10. — WIESBADEN, XXIII. kolokvij kaljenja.

ZVEDELI SMO...

DOBRA PRODAJA ALUMINIJSKIH IZDELKOV V ZRN

Iz Kölna poročajo, da so po ocenah zahodnonemške Zveze predelovalcev aluminija 1966. leta v ZRN prodali za 92 milj. DM posode, hišnih in kuhinjskih pripomočkov ter pribora iz aluminija. Ker nastopa normalizacija povpraševanja za hišne in kuhinjske pripomočke, pričakujejo v bodoče le še neznamenit dvig tovrstnega prometa. Po informacijah branže pa se vedno uveljavljajo novi izdelki, predvsem pa napreduje promet posode z oblogami umetnih snovi (fluon, teflon itd.), kakor tudi v živih barvah eloksirana posoda.

PRITISK UVOZA EMALIRANE POSODE V ANGLIJI

Britanska industrija emajlirane posode se pritožuje zaradi naraščajočega uvoza, posebno iz držav vzhodnega bloka. V prvih petih mesecih 1966 je znašala vrednost uvoza emajlirane posode v Anglijo 1,3 milj. DM, medtem ko so v istem času eksportirali posodo v vrednosti samo 430.000 DM. V uvozu je imela največji delež Poljska. Britanska organizacija emajliracv »Vitrous Enamel Development

Council« poskuša prepričati kupce o posebni kvaliteti domače emajlirane posode.

TEFLON — KAMPING POSODA

Francoska družba »Société Metallurgique de Saint-Louis — SMS«, je pričela razpečavati sortiment posode s teflonskim finišem po postopku Du Pont, ki je posebno primerna za kamping. Garnitura petih komadov se sestoji iz ponve s preklopnim držajem premera 22 cm in štirih kozic (14, 16, 18 in 20 cm) z dodatnim držajem, ki ga je mogoče izmensko montirati na vsaki kozici iz garniture. Obstojata tudi sortiment šestih komadov z nadaljnjo kozico premera

22 cm. Ponva v tej garnituri ima premer 24 cm. Posodo dobavljajo tudi posamič. Garniture pakirajo v priročne kartone, ki so prirejeni za prenašanje. Za čiščenje uporabljajo runde iz penete gume, ki obenem služijo tudi kot podstavki.

BARVASTO ELOKSIRANJE POSODE

Doslej so od aluminijaste posode eloksirali v barvah le kotle za vodo in pokrovke na loncih. Firma »Sorensen-Köster«, Neumünster, je zdaj plasirala na trg tudi barvasto anodizirane lonce. Notranja površina je kakor doslej eloksirana v naravnem sijaju, zunanja površina pa je ali rubinsko rdeča, živozeleno in modro eloksirana.

»FLONOR« — PEKAČI

Pod oznako »Flonor« je osvojila francoska firma »Société Métallurgique de Saint-Louis« novi pekač, katerega površina je prevlečena z dvoslojno plastjo teflona. Lastnosti pekača odgovarjajo tistim, ki jo je plasiral »Du Pont« in služi zdaj kot vodilo za tovrstne izdelke. V pekaču je mogoče brez masti kuhati, peči in dušiti, ne da bi se jedila prismočila. Tudi priprava dietne hrane je v teflonski posodi poenostavljena.

Gospodinjje posebno cenijo teflon, ker se na oblogo posode ne morejo prilepiti ostanke jedil in je zato čiščenje zelo enostavno. Ta okolnost bo brez dvoma vplivala tudi na promet strojev za pomivanje posode. Nova dvoslojna prevleka »flonor« — pekača je zelo odporna. Čeprav je ob previdnem ravnanju mogoče uporabljati tudi kovinski pribor, je vendar bolj priporočljiva raba lesenih ali plastičnih lopatic. Pekač namreč izgubi svoje značilne, dobre lastnosti, če se površinska plast izpraska.

RACIONALIZACIJA PROIZVODNJE IN LJUDSKA

Poziv, ki ga društvo Ljudske tehnike »EMO« preko zadnje številke lanskega »Emajlirca« skorajda dramatično naslavlja svojim članom in »ostalim sodelavcem« v zvezi z »racionalizacijami in izboljšavami« v našem podjetju, zasluži vsekakor podrobnejšo razlago kot jo podaja v svoji obliki. Ta ugotovitev je utemeljena predvsem iz stališča pravilne obveščenosti celega kolektiva tako glede stanja racionalizatorske dejavnosti, kakor njene pomembnosti in dejavnikov, ki tako ali drugače vplivajo na to dejavnost in njeno večjo ali manjšo učinkovitost, ki pa se resnično lahko odraža le v pozitivnem smislu. Skratka, omenjen članek navaja neke načelne ugotovitve, ki niso resnične in nehoče nakazuje določeno problematiko tako v zvezi z racionalizatorsko dejavnostjo samo, kot z odnosi določenih činiteljev v podjetju kot takšnem in poleg njega do te dejavnosti.

V kolikor sestavljalec članka le med vrsticami navaja, da racionalizatorska dejavnost v našem podjetju ni na zadovoljivi stopnji, mu je to ne le potrditi, pač pa ga gre še podkrepiti. Glede na vrsto in način naše proizvodnje so namreč možnosti izboljšav praktično neomejene in je mnenje o prešibki tovrstni dejavnosti zato popolnoma upravičeno. Tako konkretno prikazano stanje in analiza racionalizatorske dejavnosti pa bi šele dala možnosti pravilne ocenitve in vrednotenja iste v primerjavi s preteklim obdobjem na eni strani, na drugi pa ugotovitve o potrebnih ukrepih, ki naj bi pripomogli k izboljšanju te dejavnosti. Tu pa je pomanjkljivost članka, ki poleg neresničnega prikazovanja »vztrajnega upadanja racionalizatorske dejavnosti v zadnjih letih«, pozornega čitalca navaja na razmišljanje, iz katerega je mogoče dobiti kaj čudne zaključke.

Kako je res z racionalizatorsko dejavnostjo v našem podjetju? Kakšna je bila pred leti in kako »nazaduje« v zadnjih letih? Iz evidence vse dokumentacije v zvezi z racionalizacijami, ki jo vodi od leta 1961 referent za racionalizacijo v tehnološki službi, je mogoče kadarkoli dobiti podatke, ki na ta vprašanja odgovarjajo nekoliko drugače, kot to navaja pisec.

Do leta 1961 je vse delo v zvezi z racionalizacijami vodila komisija za tehnične izboljšave pri CDS. Dandanes je delo komisije precej lažje, kar se odraža predvsem v odgovornosti za pravilnost svojih odločitev, ki vkljub vsem težavam pri osvajanju posameznih predlogov brez izjeme temeljijo na kar najbolj mogoči

nepripranosti. Rezultate takega dela, s tem pa tudi resničnost navedb in pravih vzrokov za nastanek v imenu Društva LT »EMO« podpisanega članka, je mogoče razbrati iz sledečih podatkov:

Od leta 1945 do 1954, to je v 10 letih, je bilo prijavljenih 177 racionalizacij ali povprečno nekaj manj kot 18 na leto. To povprečje se je v letih 1955—1960

dvignilo s 124 predlogi na dobrih 20 ali za cca. 12%. Pri tem so pod imenom Društva LT bili do leta 1954 pripravljene 3 predlogi, v času 1955—1960 pa 22 predlogov.

V letih 1961—1966, to je v času, ko si prizadevamo doseči izboljšanje racionalizatorske dejavnosti bolj organizirano, pa je bilo številčno stanje predlogov raznih izboljšav sledeče:

Leto	Skupno število predlogov	Osvojeni predlogi:	Predlogi LT	Osvojeno	Vrednost prihrankov v prvem letu izkoriščenja v 000 S-din
1961	34	23	10	4	4.297
1962	37	23	1	1	22.042
1963	23	17	1	—	15.732
1964	27	19	4	3	9.513
1965	20	11	—	—	15.993
1966	33	10	1	—	še neobračunano

Povprečje zadnjih let znaša torej cca. 29 predlogov na leto, kar predstavlja povečanje napram prejšnjemu obdobju za 45%. Napredek je v kljub temu, da z obstoječim stanjem še zdaleč ne moremo biti zadovoljni, očitno. Če je iz navedenega mogoče razbrati »vztrajno upadanje« racionalizatorske dejavnosti, je stvar vsakega bralca samega. Za boljšo razumljivost še to, da vsi prijavljeni predlogi niso bili osvojeni, preko 20 iz let 1966, 1965 in 1964 pa jih delno zaradi sorazmerno večjega števila novih prijav, delno pa zaradi težko pri osvajanju v proizvodnji na takšno ali drugačno rešitev še čaka.

Sorazmerno višji prihranek v letu 1962 gre na račun enega samega predloga, ki je k skupni prihranki vsoti sam prispeval približno 65%.

Skupni prihranki v letih 1961 do 1965 predlaganih in že osvojenih predlogov znašajo okoli 200 milijonov S-din, kar pri nezadovoljivem stanju in ob velikih možnostih zelo razumljivo nakazuje praktične rezerve, ki lahko k izboljšanju splošnega gospodarskega položaja našega podjetja pomembno prispevajo. (Prihranki zaradi predlogov racionalizacij iz leta 1966 bodo znani po obračunu proizvodnje za to leto.)

V članku navajane trditve o nekdanji širši aktivnosti racionalizatorske dejavnosti in nagibih, ki posamezne predlagatelje navajajo na to, da sploh sodelujejo v tej dejavnosti, so milo rečeno idealizirane. Vsakemu količnik razgledanemu človeku je namreč nepotrebno zatrjevati, da je osnovni nagib, ki normalnega posameznika vodi do kakršnekoli aktivnosti na področju napredka proizvodnje,

materialnega značaja. To velja tudi za aktivnost v društvu LT. Dokler so rezultati tako osnovne aktivnosti splošno družbeno koristni, je te nagibe treba ne samo pozdraviti, pač pa tudi podpreti. Žal pa ti nagibi večkrat prevladajo tudi v primerih, ko ni mogoče ugotavljati take koristnosti, in predlogov zato ni mogoče osvojiti kot izboljšave. Vendar pa to še ni razlog za to, da posamezniki ne bi hoteli prijavljati svojih predlogov, ki jih po raznih izjavah raje zamolčijo. Ob prepričanosti o resnični koristnosti je kaj malo verjetno, da bi se kdorkoli odrekal kakršnemukoli posebno pa še materialnemu priznanju. V kolikor gre torej za molčanje, gre predvsem za razne zamisli, o katerih vrednosti avtorji sami niso prepričani, ker niso dokončne in bi za ugotavljanje svoje stvarne vrednosti rabile dolgotrajno osvajanje, ki pa vseeno še ne jamči dosega ugodnega rezultata. To se je dosedaj večkrat dogajalo. Pri reševanju takih predlogov tako prihaja do negotovosti, ki se na kraju posebno ob negativnih rezultatih izražajo v negotovanju predlagateljev, ki je zopet včasih bolj, včasih manj upravičeno.

Najbolj bistveno, kar želi doseči Društvo LT poleg končnega cilja, torej obdržanja slovesa, pa naj bi bilo izboljšanje stanja tehničnih izboljšav. Ta namen je vsekakor vreden vsega priznanja, pri čemer pa način sestavljenosti članka s svojo vsebino nakazuje take probleme racionalizatorske dejavnosti v našem podjetju, ki organizacijo poslovanja postavljajo pred čudna vprašanja.

Članek vzbuja vtis, ki na žalost prevladuje tudi na splošno, to je, da je dejavnost na pod-

ročju racionalizacij, pa naj gre za izume, tehnične izboljšave ali kakršnekoli druge res koristne stvaritve na osnovi individualne iniciative, manj pomembnem delu, od praktičnega dela pri izvedbi predloga, prihranka sitnosti, posredovanja komisiji za tehnične izboljšave pri CDS, hitrega reševanja, uvajanja v proizvodnjo, do garancije za pravilno izplačevanje odškodnin. V teh obetih pa se ne kaže samo slabo prikrito namigovanje na dyome o pravilnosti pri reševanju in nagrajevanju predlogov raznih izboljšav s strani podjetja s pristojno službo in samoupravnimi organi, pač pa tudi vsa nesmiselnost položaja odnosov na relaciji racionalizacije — društvo LT — podjetje. Nikakor ne gre za zanikanje možnosti, ki jih ima društvo LT v našem podjetju, da lahko v skladu s svojim poslanstvom prispeva k racionalizatorski dejavnosti. Vendar pa je vprašanje, ali ima v podjetju, ki hoče veljati za napredno tako v organizacijskem kot tehničnem pogledu, društvena organizacija, ki lahko tako uspešno obstoja kot društvo LT v našem podjetju le v okviru tega, več možnosti in interesa za tehnične in druge izboljšave kot podjetje samo? Vsa resnica o zapostavljanju racionalizatorske dejavnosti je v tem vprašanju. Res je, da v naši državi na splošno še vse pre malo cenimo resnične možnosti napredka na osnovi tehničnih izboljšav in izumov, tako kot v mnogih, celo tehnično najrazvitejših, vendar s tem ni rečeno, da ne bi v našem podjetju smeli dati racionalizatorski dejavnosti možnosti za razvoj in priznanje nad to splošnostjo. Le s takim gledanjem in praktičnim prizadevanjem lahko dokažemo resničen interes za napredek, ki bi ga društvo LT lahko kvečjemu dopolnjevalo, nikakor pa ne reševalo. Nobene smiselnosti ni mogoče npr. zaslediti v trditvi, da bo to društvo poskrbelo za hitro ostvarjenje posameznih predlogov in njihovo uvedbo v proizvodnjo, če to ni mogoče doseči odgovornim službam v podjetju. Nasprotniki te trditve bodo verjetno poskušali dokazovati nasprotno s tem, da ima društvo LT možnosti za opravljanje takih del izven rednega delovnega časa in izven proizvodnega programa podjetja. To pa lahko drži le, če bi tako delo opravljali člani LT, ki niso člani našega kolektiva in takrat, ko

TEHNIKA

smatramo racionalizatorsko dejavnost kot izredno dejavnost v razvijanju proizvodnje, ki te neposredno ne zadeva. Pri tem pa bi člani društva LT morali biti strokovno sposobnejši, istočasno imeti večje materialne možnosti in večje možnosti o odločanju o organizaciji proizvodnje, kot jih imajo člani kolektiva samega, kar pa je popolni nesmisel, ki se odraža v tem, da sestavljajo društvo LT »EMO«, posebno še tisti strokovni del, od katerega je odvisno ostvarjenje obljub glede osvajanja in uvajanja racionalizacij, strokovni člani, ki so istočasno člani kolektiva. Kako je potem mogoče, da bi isti ljudje v rednem delovnem razmerju svoji strokovnosti primernih del ne mogli izvršiti, v okviru društva LT pa bi jih lahko? Kakšen napredek proizvodnje nam potem lahko jamči njena toliko hvaljena nova organizacija, če bodo dela novoorganiziranih oziroma izpopolnjenih strokovnih služb njihovi člani reševali šele v okviru društva LT? Vsa dela, ki se nanašajo na predloge resničnih racionalizacij v podjetju pa so takšna, da spadajo pravzaprav v praktično redno delo raznih strokovnih služb, saj je v napredku proizvodnje smisel njihovega obstoja. To je dejstvo, ki ga sploh ni mogoče spodbijati, dejstvo, na katerem temelji vsaka pa tudi današnja organizacija proizvodnje.

Na osnovi takih ugotovljanj je smatrati poziv društva ljudske tehnike načelno sicer za dobronameren, dejansko pa glede na obliko sestavka več kot samozavesten. To je mogoče, poleg že omenjene tehnične plati poziva, trditi tudi glede garancije pravilnega izplačevanja odškodnin. Iz tega dela poziva je namreč sklepati, da ima društvo LT poleg večjih tehničnih možnosti, tudi večje možnosti za upravljanje podjetja kot najvišji samoupravni organi v podjetju. Tako neodgovorno garancijo lahko daje le tisti, ki popolnoma zanika pravilnost delovanja samoupravnih organov in vrednost njihovega obstoja, kot obstoja njihovih pravnih aktov, s pomočjo katerih urejajo svoje delovanje. Nemogoče je namreč, da bi društvo LT lahko nudilo predlagateljem izboljšav večje možnosti za osvajanje teh izboljšav in boljše garancijo za njihovo nagrajevanje, kot to lahko storijo samoupravni organi, ki morajo in hočejo s svojim delovanjem doseči vedno v tem hotenju je tudi vprašanje racionalizacij posvečena določena pozornost. Glede na splošno stanje izboljšav se ta pozornost odraža predvsem v sistemu nagrajevanja, ki se bo z dodatnimi določili v obstoje-

čem pravilniku o nagrajevanju tehničnih izboljšav še izboljšalo, s čimer bodo člani kolektiva za racionalizatorsko dejavnost šele resnično bolj zainteresirani. Gre za izboljšanje nagrajevanja, pri čemer bodo upoštevani vsi kolikortoliko smiselni predlogi kakršnihkoli izboljšav v podjetju. Izvzeti ne bodo celo predlogi, za katere ne bo mogoče predvideti časa osvajanja in vrednosti ob končni rešitvi. Podrobnosti novih določil bodo objavljene posebej in bodo gotovo vplivale na izboljšanje racionalizatorske dejavnosti v našem podjetju. Seveda pa ni pričakovati, da bi bilo to izboljšanje tolikšno kot bi želeli, če ne bomo istočasno dokazali pravilnega razumevanja te dejavnosti tudi s praktičnim podpiranjem, ki mora najti izraza predvsem v osvajanju raznih predlogov izboljšav in njihovem uvajanju v proizvodnjo. Pri tem pa je treba postavljati delo na področju racionalizatorske dejavnosti pravzaprav le kot del rednega vsakodnevnega dela, ki mu je cilj napredek proizvodnje in s tem podjetja. Kot takemu mu je treba posvetiti torej tudi enako vsestransko pozornost kot ostalim proizvodnim procesom.

Na kraju pa še to. Nahajamo se v položaju, ki narekuje kar najracionalnejše izkoriščanje vseh proizvodnih zmogljivosti, pri čemer ne gre zapostavljati nobenega činitelja, ki lahko na to vpliva. V kolikor je to tudi društvo ljudske tehnike, mu gre za to seveda tudi priznati. Vendar pa je le podjetje nazadnje tisto, ki s celim kolektivom, med katerim so tudi člani društva LT, predstavlja tisto osnovno organizacijo, v sklopu katere živimo in delamo, zato moramo biti najprej za napredek zainteresirani v okviru podjetja in nato šele tudi izven njega. Če delovanje društva LT lahko torej vpliva na poslovanje podjetja v organizacijskem smislu, lahko ugotovimo le to, da v podjetju kot takšnem še marsikaj ni razčiščeno, kar dokazuje konec koncev tudi poziv, ki ga je vodstvo tega društva — pravzaprav kot del kolektiva — naslovlilo na ostale člane kolektiva. Verjetno bi bilo mnogo bolje, da bi se delo članov društva in akcije njegovega vodstva na področju izboljšav, kot dela redne proizvodnje, usmerjalo in odražalo v uveljavljanju racionalizacijske dejavnosti v podjetju preko rednega dela posameznikov, služb in končno vodstva podjetja in samoupravnih organov. Na ta način sloves društva ljudske tehnike ne bi bil prav nič prizadet, koristnost takega dela za cel kolektiv pa gotovo mnogo večja, kot je to danes, ko večkrat pogrešamo resnične enotnosti v najrazličnejših sekcijah, ki naj bi koristile kolektivu.

Cocej Stanko

Novo v knjižnici

OPCI AKTI PRIVREDNIH ORGANIZACIJA. Zagreb 1966.

Tišma Toša: KONTROLA FINANSIJSKOG POSLOVANJA. Zagreb 1966.

Vuković Mihajlo: NORMIRANJE PRAVNIH PROPISA. Zagreb 1966.

Crnjak Slavko i Mladen Ljubimir: KNJIGOVODSTVO ZA PRIVREDNE ORGANIZACIJE I USTANOVE. — I. dio: Financijsko knjigovodstvo. II. dio: Knjigovodstvo za privredne organizacije i ustanove. Zagreb 1966.

Brozović Zvonimir i Franko Kaštropil: PRIRUČNIK ZA IZRADU PERIODIČNOG OBRAČUNA U PRIVREDNIM ORGANIZACIJAMA I USTANOVAMA. Zagreb 1966.

Ivančević Drago, Zvonimir Branković i Ivo Hörer: PRIMJERI I OBRASCI PO ZAKONU O OPCEM UPRAVNOM POSTUPKU. Zagreb 1966.

Braut Roko, Alfred Jaeger i Moji Novak: PRIRUČNIK O ORGANIZACIJI PODUZEĆA. Zagreb 1966.

Obradović Sava: ORGANIZACIJA I TEHNIKA SPOLJNE TRGOVINE. Zagreb 1966.

Kukoleča Stevan i Živko Kostić: ORGANIZACIJA PROIZVODNJE. Zagreb 1966.

Šulterer Vilko: PROCJENA RADNIH MJESTA. Metodске osnove, razvoj i primjena. Zagreb 1966.

Černe Franc: TRŽISTE I CIJENE. Zagreb 1966.

Eitel Wilhelm: SILICATE SCIENCE. Vol. III.: Dry Silicate Systems. New York 1965.

ANALYSE DER METALLE. Band I.: Schiffsanalysen. Berlin 1966.

Chapin N.: »EINFÜHRUNG IN DIE DATENVERARBEITUNG«. Wien (1963).

Ernst H.: »DIE HEBEZEUGE«. Bd. I., II., III. Braunschweig 1965.

Niemann G.: »MASCHINENELEMENTE«. Bd. I., II. Berlin 1963.

Bucksch W.: »PRESSWERKZEUGE IN DER KUNSTSTOFFTECHNIK«. Berlin 1962.

Reimer V.: »DRUCKGUSS«. München 1959.

Laeis M. E.: »DER SPRITZGUSS THERMOPLASTISCHER MASSEN«. München 1959.

DIN-NORMENBLATT VERZEICHNIS 1966. Berlin 1966.

Recknagel-Sprenger: »TASCHENBUCH FÜR HEIZUNG, LÜFTUNG UND KLIMATECHNIK«. München 1966.

Bayerl V.: »TASCHENBUCH DES CHEMIETECHNOLOGEN«. Leipzig 1965.

Eisenkolb F.: »FORTSCHRITTE DER PULVERMETALLURGIE«. Bd. I., II. Berlin 1963.

Oehler G.: »SCHNITT-, STANZEN- UND ZIEHWERKZEUGE«. Berlin 1966.

Bullens D. K.: »STEEL AND ITS HEAT TREATMENT«. Vol. I., III. New York 1962.

Goetzel C. G.: »TREATISE ON POWDER METALLURGY«. Vol. I., II. New York, 1949.

Singer F. und S. Singer: »INDUSTRIELLE KERAMIK«. Berlin (itd.) 1964.

Ledinegg M.: »DAMPFERZUGUNG DAMPFKESSEL, FEUERUNGEN EINSCHLIESSLICH ATOMREAKTOREN«. Wien 1966.

— JUS — K. T1. 065
MERNE LETVE. Oblik, dimenzije i tehnički propisi (1960).

— JUS — K. T2. 040
TEHNIČKI PROPISI ZA IZRADU I ISPORUKU POMIČNIH MERILA (1960).

— JUS — K. T2. 050
UNIVERZALNA POMIČNA MERILA (1960).

— JUS — K. T2. 051
POMIČNA MERILA BEZ ŠILJAKA (1960).

— JUS — K. T2. 052
POMIČNA MERILA SA ŠILJACIMA (1960).

— JUS — K. T2. 060
Pomična merila za dubinu. DUBINOMERI (1960).

— JUS — K. T3. 050
Granična merila za osovine. RAČVE do 5 mm (1960).

— JUS — K. T3. 052
Granična merila za osovine. RAČVE LIMENE. — od 3 do 160 mm — (1960).

— JUS — K. T3. 060
Granična merila za osovine. RAČVE STRANA »IDE« — iznad 3 do 100 mm (1960).

— JUS — K. T3. 061
Granična merila za osovine. RAČVE STRANA »NE IDE« — iznad 3 do 100 mm (1960).

— JUS — K. T3. 062
Granična merila za osovine. RAČVE JEDNOSTRANE. — Stahlblech emailiert (1931).

— JUS — C. B5. 021
ČELIČNE CEVIBEZ ŠAVA sa propisanim osobinama, za cevne vodove, sudove i aparate. Tehnički uslovi za izradu i isporuku (1964).

— JUS C. B5. 030
ČELIČNE CEVI BEZ ŠAVA, HLADNO-VUČENE ILI HLADNO-VALJANE, BEZ GARANTOVANIH MEHANIČKIH OSOBINA.

Tehnički uslovi za izradu i isporuku (1963).

— JUS — C. B5. 122
CEVI OD C. 0206 BEZ ŠAVA — gladke — izbor standardne serije za nazivne pritiske 1 do 100 (1957).

PISMA

Iskreno se vam zahvaljujemo za finančno pomoč, ki je znesek bil nakazan potom reklamnega oglasa za naše društvo. Tokrat je bil znesek namenjen za nakup blaga za koncertne obleke za naš moški pevski zbor.

To je tudi odraz vašega razumevanja za dvig kulturno-prosvetne dejavnosti.

Pod okriljem DPD »Svoboda« Celje deluje kar osem sekcij in sicer: knjižnica v Gaberju, moški pevski zbor, harmonikarska sekcija, tamburaška sekcija, harmonikarska šola, sekcija šahistov in zabavno glasbeni ansambel. Poleg tega pa še dva mladinska zbora in instrumentalni ansambel na pedagoški gimnaziji v Celju.

Vse te sekcije delajo in so vam vedno na razpolago — v znak zahvale — pri vaših internih prireditvah.

Še enkrat se zahvaljujemo, za pomoč in vam želimo mnogo delovnih in poslovnih uspehov.

Vas tovariško pozdravljamo!

DPD Svoboda

Čutimo dolžnost, da se vam v imenu kolektiva IV. osnovne šole, posebno pa v imenu 1200 otrok naše šole najtopleje zahvalimo za dodeljena sredstva. Naj vam bo v zadoščenje, da ste s plemenitim dejanjem pripomogli, da bomo lažje opremili naše šolske kabinete, uredili šolsko igrišče in zboljšali stanje v šolski kuhinji.

Potrudili se bomo, da bodo učenci pridobili čim več znanja, in da jih bomo vzgojili v dobre in poštene državljane. Na vašo željo pa smo vedno pripravljene sodelovati na vaših prireditvah z glasbenimi in dramskimi točkami naših pionirjev.

S tovariškimi pozdravi!

Kolektiv in pionirji
IV. osnovne šole
Celje

SLABA SKRB ZA BOLNIKE IN INVALIDE

Že naslov vam pove, o čem želim pisati. Vredno bi bilo enkrat spregovoriti o tej zadevi, upam pa, da ne bom edini in pričakujem tudi od drugih da v našem časopisu povejo o svojih težavah, ki so vredne besed, sploh če gre za socialno zaščito človeka, za ohranitev ali izboljšanje zdravja in zdravstvenih pogojev naših delovnih tovarišev. Želim, da vse to ne bi šlo v pozabo.

V tukajšnji tovarni sem se zaposlil l. 1956., takoj ko sem opravil Industrijsko šolo v Št. St. Prišel sem v orodjarno. Kakšno je bilo moje delo in

moj odnos do ostalih, lahko presodijo drugi, ki me poznajo. Mislim, da lahko rečem, da sem bil vedno pripravljen delati, tudi ponoči, če je bilo to potrebno. Včasih sem delal tudi po 24 ur skupaj, pa še celo več, seveda skupno z ostalimi sodelavci. Zakaj to? Delo, ki ga je bilo potrebno končati v določenem roku, smo opravili, da ne bi imela tovarna škode. Velikokrat smo s tem prihranili tovarni stroške, ko smo prijeli za delo in delali, dokler nismo bili gotovi. Precej znoja smo vložili, mnogokrat smo brez prave hrane potegnili »ših«. Takoj bom povedal, zakaj omenjam vse to. Koliko delovnih ljudi je v našem podjetju, ki preživijo cele dneve v tovarni, potem pa, ko zbolijo ali postanejo invalidi, se zanje nihče ne zanima. Večkrat sem že slišal od bolnikov, da so naleteli na nerazumevanje pri tistih, ki bi jim morali pomagati. Tudi sam sem eden teh bolnikov in doživel sem neprijetne stvari, zato sem se lotil tega vprašanja z željo, da se takšne in podobne stvari ne bodo več dogajale.

Zbolel sem januarja (1966), pričel sem se zdraviti, vendar še do danes ni vse v redu in je vprašanje, če bo sploh in kdaj bo? Od specialista sem prinesel tudi priporočilo, naj bom premeščen na drugo delovno mesto, z ozirom na moje zdravstveno stanje in možnost, da se še poslabša, kar se je — žal — tudi zgodilo. Tudi od tovarniškega zdravnika sem prinesel potrebno priporočilo, saj sem želel nazaj na delo, ker nisem prijatelj »bolniške«. Potem se je zataknilo in doživljal sem stvari, ki jih je vredno napisati in o njih tudi spregovoriti. Prav tisti, ki bi morali reševati zadeve bolnikov in invalidov namreč nimajo pravega odnosa, niti razumevanja, sklicujejo se drug na drugega. Novo delovno mesto so mi iskali mesece in ga niso našli. Odprl sem marsikatera vrata in nalletel na gluha ušesa, na nerazumevanje in na neupravičene pripombe, vsak pa se je izogibal temu, da bi rešil zadevo. Vedno sem slišal, pridite jutri, prihodnji teden itd. Prišel sem seveda mnogokrat zamen. V takih primerih pa se mi je zdelo, kot da prosim miloščine, češ sedaj ko sem bolan, pač nisem več za nobeno rabo. Lahko bi rekel, sedaj te ne potrebujemo več, pojdi kamor hočeš, lepo ali ne? Izgleda, da nekateri kar pozabljajo, da imamo samoupravljanje. Vedno sem slišal, češ ni delovnega mesta, nimate pogojev in podobno. Ali v takih primerih gledamo samo na pogoje?

Menim, da so takšna naziranja zgrešena, morda namerno takšna? Potrebno bi bilo gledati predvsem na zdravstveno stanje človeka, tovariša, ki je v zdravstveni krizi in potrebuje pomoči. Zato je tembolj žalostno, da pozabljamo, kaj pomeni pojem tovariš.

Naposled sem dobil novo delovno mesto v tehnološkem oddelku za kovinsko predelavo, to mesto pa ni bilo primerno za moje zdravstveno stanje. Odšel pa sem k temu delu, da se rešim bolniške in vseh nevšečnosti, ki sem jih imel že čez glavo. Delovnega mesta nisem popolnoma poznal in odgovorni se ne vprašajo ali je primerno, ali se lahko zdravstveno stanje boljša ali slabša, če torej sploh so pogoji za zdravljenje. Tukaj nisem dolgo vzdržal, čeprav sem delal le 6 ur na dan. Začel sem iskati novo delovno mesto, vendar vse zaman. Prišel sem tudi do vodje kadrovske službe in dobil prvi odgovor: »Pridite v ponedeljek ob 8. uri zjutraj.« Ko sem tega dne ob 8. uri prišel v njegovo pisarno, pa je bila prazna in vrnil sem se k delu. Oglasil sem se še istega dne ob 12. uri, tokrat ne zaman, saj sem dobil takle odgovor: »Sedaj ni ura 8, zame je 12, kaj pa mislite, da sem jaz! Sicer pa itak ne vem za kaj gre. Pojdite tja, kamor ste hodili dosedaj. Kaj pomeni vse to?«

Sklenil sem, da bom o teh stvareh obvestil tudi ves kolektiv, da bom videl, kako sodite o teh diktatorskih postopkih, da vidite kakšne ljudi imamo na odgovornih službenih dolžnostih. Tako so delali Nemci pred mnogimi leti in dovolj žalostno je, da se kaj takega dogaja še danes in celo v naši tovarni. Nekateri si pač veliko dovolijo. Vprašam pa se, kaj mislijo, koga imajo pred sabo? Kam bomo prišli, če takšnih dejanj ne bomo preprečili in zaščitili naše bolne in invalide? Dobival sem odgovore na svoje pripombe, češ treba je potrpeti, pa čeprav kdo drva cepi na tebi, čeprav si že na tleh. Ko sem dobil delovno mesto, sem večkrat slišal, češ naredili smo vam uslugo, naredili smo izjemo. Hvala, ne potrebujem uslug in izjem, niti protekcije, hočem le to, o čemer sem pisal, hočem da delamo, kar je naša dolžnost.

Žal, sem še dandanes v bolniški oskrbi. Nisem rad, vendar me je bolezen prisilila. Vse drugače pa bi bilo, če bi našel kar sem iskal, kar so priporočali tudi zdravniki. Z napačnim delom škodujemo sebi, svojemu ugledu in seveda tudi celotnemu kolektivu.

Menim, da je kritika zdrava, morala bi biti zdrava. Ostane še odprto vprašanje, ali smo se pri tem tudi kaj naučili, se bomo morda v prihodnje kaj naučili

ali pa jo zanemarjali kot doslej! Ali bomo še naprej pustili vnmara tudi zdravje naših tovarišev? Pomagajmo, naj bo naše geslo! Nikoli ne vemo, kdaj bomo sami potrebni pomoči, takrat pa se bo marsikdo spomnil teh besed.

Pričakujem od samoupravnih organov in članov kolektiva pa organov in članov kolektiva da bodo začeli reševati ta vprašanja, da bodo zatrli neprimeren odnos in s tem rešili svoj in uglede tovarne.

Tovariški pozdrav

Stane Mikola

ODGOVOR:

Prepričan sem, da bo vsak bralec lahko ugotovil, če pozna orodjarja Mikola Staneta, pa tudi iz lastne prakse ali iz pogovora s sodelavcem, teži problema reševanja tistih delavcev, ki so resno oboleli ali so postali invalidi in jih je potrebno prenesti na njim ustrezna delovna mesta. Toda zavedati se moramo, da to ni dolžnost samo kadrovske službe, temveč vseh vodilnih delavcev podjetja, ki morajo pri reševanju teh delavcev pokazati več razumevanja do samega prizadetega delavca, pa tudi do kadrovske službe, ki je dolžna, da skupno z zdravnikom najde primerno delovno mesto v delovni enoti.

To delo opravlja predvsem vodja kadrovanja, ki ima v opisu dela dolžnost, da pripravlja predloge za reševanje posameznik invalidskih zadev ob sodelovanju Zavoda za socialno zavarovanje, da skrbi za premeštitve in nadomestila OD, poleg tega je vodja kadrovanja po sklepu UO tudi član zdravstvene komisije tega zavoda, ki obravnava vprašanja delavcev (invalidov), ki uveljavljajo invalidnost. Tudi v delokrog vodje kadrovske službe spada dolžnost skrbeti za premeščanje izčrpanih, fizično oslabeledih in invalidov na ustreznejša delovna mesta.

Iz dokumentacije, ki sem jo zbral, je ugotovljeno, da je Mikola Stane prejel že 6. 5. 1966 zdravstveno potrdilo doc. dr. Sušteršiča, v katerem zdravnik priporoča ne prenaporno delo v primernem okolju in brez postavljanja temperaturnim razlikam. Podobno zdravstveno potrdilo je dne 28. 5. 1966 izdal tudi dr. Čakš in ga je Mikola nato oddal v kadrovanju.

Vodja kadrovanja je takrat takoj odstopil zadevo komisiji za določevanje invalidskih delovnih mest, kjer so zaposleni invalidi in to 16. 6. 1966. Sklep komisije je bil, da mu je potrebno najti drugo delovno mesto in pregledati njegovo kvalifikacijo.

Vodja oddelka kadrovanja je iskal delovno mesto predvsem

v strokovnih službah, ker v proizvodnih enotah ni bilo primerne delovnega mesta, saj prizadeti ne bi smeli biti izpostavljeni fizičnemu obremenjevanju, niti vremenskim in klimatskim vplivom. Glede na poklic orodjarja in obiskovanju srednje tehnične šole ob 6-urnem delu, je bilo povsem normalno, da glede na potrebe in njegovo strokovno usposobljenost (bil je eden najbolj strokovno sposobnih in prizadevnih orodjarjev) poiščemo delovno mesto v skupini priprave proizvodnje za obrat orodjarne. S tem zadeva ni bila rešena niti kasneje, ko se je Mikola zaposlil v skupini tehnologije kovinske predelave, ker je moral zaradi dela pogosto odhajati v obrat, s tem pa nismo zadostili osnovni in ključni zahtevi zdravnika. Toda, kje v tovarni bi lahko v tako kratkem času našli delovno mesto in odgovarjajoče delo ob zahtevnih pogojih tj. delo na toplem zaprtem prostoru upoštevajoč pri tem strokovno usposobljenost!?

Toda priznati moramo, da imamo v delovni organizaciji še precejšnje število zahtev invalidov ali zdravstveno in fizično ogroženih, tudi dalj časa, pa ti delavci ne pritiskajo na vsa vrata ali zavoljo skromnosti ali drugih razlogov, ki jih nočejo tako komentirati, da bi za tistega, pri katerem so iskali pomoč, bili tako žaljivi, kot je v tem primeru.

Sedaj naj se konkretno dotaknem navedb Mikola Staneta, s katerim sem imel le dva stika, čeprav v moj delokrog reševanje njegovega problema ne spada. Res je, da zaradi zasedbe, ko je Mikola prišel v mojo pisarno nisem imel časa z njim razpravljati in sva se dogovorila, da pride 24. oktobra 1966 ob 8. uri. Ob tem času sem bil v kadrovski službi in v pisarni, toda Mikola Stane ob 8. uri ni prišel k meni. Ob 9. uri sem odšel na seminar, ki je bil v dvorani CDS, kar je razvidno iz dnevnika. Ob 12. uri sem le slučajno odšel iz dvorane po neko literaturo in tedaj je vstopil tov. Mikola in dopuščam možnost, da sem — ne v primernem tonu — rekel: »sedaj ni ura 8«, toda spomnim se, da je Mikola hudo reagiral na moje besede, tako tudi jaz in tako smo se poslovili. Kasneje sva se srečala na hodniku in skupaj z ing. Žurajem in Mikolo smo govorili o njegovem primeru in rešitvi, toda niti takrat niti kasneje nisem slišal od njega ali koga drugega, da sem ga užalil oz. diktatorsko postopal. V času, ko

delam na tem delovnem mestu, je bilo pri meni na stotine naših delavcev, ki imajo vedno odprta vrata, kar smatram, da je nujno, toda moderna organizacija dela to absolutno odklanja, toda ti moji obiskovalci lahko povedo, da sem z vsakim, ki je prišel in razpravljal v mirnem in ljudskem tonu, bil predvsem vljuden. S tistimi, ki pa so začeli razpravo na drugačen način, kar je tudi slučaj pri Mikoli, sem tudi sam na isti način postopal. Mikola pa je primerjal metode, ki jih je uporabljal okupator s sprejemom pri meni, kar se mi zdi žaljivo, saj moram priznati, da sem v svojem življenju vedno stremel, da sem bil do sodelavca vljuden in human in sem od teh načel v skrajni sili odstopal, če je položaj to narekoval.

Ko sem ob navzočnosti Mikole in Veber Ivana dne 12. januarja letos v svoji pisarni prebral njegovo pismo, so me žaljivke izredno prizadele kot bivšega partizana, saj sem se boril zoper okupatorja in po osvoboditvi s svojim aktivnim delom dokazal, da sem dostojen član naše socialistične samoupravne skupnosti.

Presodite sami! Morda bo tako javno v naše glasilo napisal nekaj svojega, toda ne da bo uporabljal izrazoslovje iz meseca oktobra 1966, ki bo našlo svoj epilog ob določenem času.

Pavlič Lojze

V pismu svojim prijateljem sporoča Sorn Milan tudi vsem ostalim članom kolektiva, svoje pristržne želje za zadovoljno in uspešno leto 1967.

V uredništvo smo prejeli tudi pismo Albina Spegliča, vrtarja v naši tovarni, ki je hkrati hišnik v naši stanovanjski stavbi v Pokopališki 2. Tovariš Speglič toži o neprimernih odnosih med strankami v tej hiši, vendar je uredniški odbor sklenil, da tega pisma ne bomo objavili, saj spori v naših stanovanjskih stavbah res ne sodijo v glasilo kolektiva, hkrati pa menimo, da je nesporazumov med strankami kar precej in ta primer ni osamljen. Uredniški odbor je zadevo prepustil v obravnavanje hišnemu svetu hiše na Pokopališki 2 in predsedniku hišnega sveta Emilu Jejčiču.

Eva Onač

Službi tehnične kontrole se za izkazano pomoč v času, ko sem boloval, najtopleje zahvaljujem.

Stopar Ferdinand

IZ NAŠIH KOLEKTIVOV

CINKARNA USPEŠNO ZAKLJUČILA POSLOVNO LETO

Metallurško kemična industrija Cinkarna je uspešno zaključila svoje poslovanje v preteklem letu. Celotni rezultati kažejo, da je bil letni proizvodni plan po vrednosti presežen za 5% v primerjavi z letom 1965 pa je vrednostno dosežena proizvodnja za 18% večja. Medtem ko so večali proizvodnjo vseh rentabilnih produktov v metallurških in kemičnih obratih pa so opuščali proizvodnjo nerentabilnih; sem spada v prvi vrsti modra galica. Ker se je v zadnjem času baker, ki je glavna surovina za proizvodnjo modre galice, na domačem in svetovnem tržišču zelo podražil, bi nadaljnja proizvodnja galice pomenila za cinkarno veliko izgubo.

Manjšo proizvodnjo avtomobilskih plošč so skušali nadomestiti z mikrocin kovimi in kemolit ploščami, ki so v grafični industriji vedno bolj cenjene.

Plan izvoza v preteklem letu je bil dosežen le s 94%, toda v primerjavi z realizacijo izvoza v letu 1965 pa je bil za 8% večji. Od skupne vrednosti izvoza v lanskem letu, ki je dosegla 5.737.105 dolarjev, so 85% izvozili na konvertibilno področje, 8% na vzhodnoevropsko in 7% na klirinško področje.

IZPOLNITEV PLANA V ZELEZARNI ŠTORE ZA LETO 1966

Zelezarna Štore je dosegla letni plan za leto 1966

s 93,16%. Letni plan za preteklo leto je bil sicer realno postavljen, kar dokazujejo tudi rezultati jeklarne, valjarne, livarne sive litine in šamotne (glej tabelo), vendar pa zaradi večjih planskih odmikov plavža in valjev plan ni bil izpolnjen.

Obrat	%
Plavž	77,50
Jeclarna	101,36
Valjarna	101,38
Livarna	102,58
Valji	81,06
Šamotna	98,20
Skupaj:	93,16

Neizpolnitev plana plavža izvira predvsem iz omejitev elektroenergije in iz okvar na jakotnem vodu, torej iz nepredvidenih momentov, ki so bistveno ogrozili proizvodnjo plavža. V prihodnjem letu bodo te težave v veliki meri odstranjene, ker je zagotovljena elektroenergija za 10-mesečno dobo.

Livarna valjev je tako glede proizvodnje, kakor tudi po doseženem dohodku znatno izpod predvidenjan družbenega načrta. Zunanji vzroki so v tem, da so se nekatere naše valjarne, predvsem Zelezarna Zenica, preusmerile na uvoz valjev, s čimer so se naročila zmanjšala. Deloma pa je iskati vzroke za tako stanje v postavitvi novih valjarniških prog, ki zahtevajo drugačne vrste valjev, katerih tehnologijo izdelave je treba še ugotoviti.

NOVO V KNJIŽNICI

- JUS — G. C6. 027
Proizvodi od gume. GUMENA CREVA SA — TEKSTILNIM UMECIMA I METALNOM SPIRALOM. Creva za usisavanje i pritisak (1965).
- Amorganska jedinjenja. BARIUMSULFID — tehnički — (1965).
- JUS — K. C2. 700
Alat za obradu drveta. NOŽEVI ZA RENDETA ZA FINU OBRADU (1965).
- JUS — Z. B0. 001
HIGIJENSKO-TEHNIČKA ZAŠTITA PRI RADU. Maksimalno dopuštene koncentracije škodljivih materijala u atmosferi radnih prostorija i radlišta (1964).
- JUS — Z. B1. 002
Lična zaštitna sredstva. Sredstva za zaštitu organa za di-sanje. GASNA MASKA (1963).
- JUS — Z. B1. 003
Lična zaštitna sredstva. Sredstva za zaštitu organa za di-sanje. CEVNA MASKA (1963).
- JUS — Z. B1. 004
Lična zaštitna sredstva. Sredstva za zaštitu organa za di-sanje. CEVNA MASKA SA KAPULJAČOM ILI ŠLEMOM (1963).
- JUS — Z. B1. 030
Lična zaštitna sredstva. ŠTITNIK ZA ELEKTROVARIOCE (1963).

PISMA

ZABAVNI EMAJLIREC

PLIMA IN OSEKA

»Opiram sejo« je s svečanim glasom spregovoril predsedujoči in se z malce nerodno kretljivo počohal po desnem uhlju nakar je dodal: »Da, vsi smo, ugotavljam, da smo vsi.« Ošnil je s pogledom navzoče, se premaknil na stolu in rekel: »Danes je 30. februar. Začenjam točno ob 0.01 uri. Zapiši,« je dejal zapisnikarju.

Vseved ga je zvedavo pogledal, pomežiknil z očmi in skoraj zakričal: »Material, to je važno, material!« Predsedujoči in prisotni so ga pogledali z odprtimi očmi, tako da je obstal kot spomenik žalostne preteklosti. Premaknil se je na stolu, da je sedel samo na levi strani obilne zadnjice, kajti pogrešal je še en stol. Navadno je doslej sedel na dveh. Enega mu je spodmaknila reforma.

»Nadaljujem sejo,« je dejal predsedujoči. »Rešiti moramo temeljito problem, ki je nastal iz problematike problema utemeljene na znanstveni podlagi.« Potem se je globoko oddahnil, da je bilo videti kot bi vrgel iz ramen vso problematiko problematike utemeljene na znanstveni podlagi.

»Nekje je treba začeti reševati problem problematike, ki je nekje nastal, kajti nekje se pozna, da problem še ni rešen in nas bo zaradi nerešenega problema požrla kolektivna reforma,« je s poudarkom razumnika zapotegnul Razsodni in se potsavil v pozo mačka na preži.

Silni, ki je nestrpnost čakal, da pride do besede, je zagrmel: »Zahtevam poročilo vodje!« Nato je podprl glavo z desnico, zaprl trudne veke in se poglobil v razmišljanje. Vsega je prevzel privid črnega »Mercedesa«, ki mu je že dolgo ogreval možgane.

»Prokleti mulc,« je komaj slišno dahnil vodja Nered. »Že spet hoče tisto poročilo o sklepih in v svojih »sklepih« je začutil mrz, čeprav so zaradi vročine odprli okno.

Široki je iztegnil noge pod mizo in rekel: »Zdi se mi, da stojimo in ne gremo nikamor naprej. Problem je treba rešiti z obrazložit-

vijo iz aspekta strokovnega vidika. Mi smo odgovorni. Da, odgovorni smo,« je poudaril in muzikalično bobnal s tolstimi prsti po mizi.

Predsedujoči se je obrnil k Neredu in z vso avtoritativno strogostjo dejal: »Opažam, da je povsod nered. Ne boš me. Zahtevam, da pojasniš zakaj ni izvršen tisti sklep o tistem problemu, ki je bil aktualen lansko leto.«

Vodja Nered je spremenil barvo kot živalca, ki jo prilagaja okolju matere narave, da se skriva pred sovražniki, se napihnil kolikor mu je lastna energija dopuščala in dejal: »Tovariši, to je napad na mojo neoporečno osebnost. To je žalitev človeškega dostojanstva. To je napad name in na reformo, da, na reformo. To je gospodarska, politična, ekonomska in kulturna nerazgledanost. Znanstveno je dognano, da odmirana na osnovi evolucionalnega razvoja vse, kar je zastarelo. Na podlagi tega so grajeni principi reforme in jaz se držim teh principov. Vztrajam na tem principu, da je treba počakati, da so sklepi dozoreli, ker jih ne kaže izvrševati v dozorevanju, ker ne bi zastareli in bi jih bilo treba izvrševati, tako pa kot zastareli odmirajo sami od sebe na znanstveni podlagi odmiranja vsega zastarelega.« Po tem važnem govoru je ošini s pogledom navzoče in dodal: »To sem povedal, kot strokovnjak za reševanje odmirajočih problemov.«

Referent za strokovno orientacijo usmerjanja pravilne delitve dohodka Pacoknjig se je potuhnil v strahu, da pride sedaj vrsta nanj. In res. Predsedujoči je zapičil pogled vanj in dejal: »Dohodek, kje je dohodek?!«

Pacoknjig je uprl pogled v strop, zavil z očmi, da je bil precej podoben figuri srednjeveškega jezuita na ikoni, ki jo hranijo v spomin na stare čase v muzeju in komaj slišno zašepetal: »On je na najvišji ravni.« Pri tem se mu je zameglilo pred očmi in v mislih se je kot v transu preselil k svojemu novemu »PRINCU«, ki otožno sameva v zložjivi garaži.

Predsedujoči je nato dejal: »Gremo naprej. Gremo na prvo točko. Kdo želi besedo?«

»Jaz,« se je oglašil Silni. »Predlagam, da zaključimo sestanek.«

»Se nekaj bi rad primaknil,« je dejal Pohlevni. »Zdi se mi, da mlatimo prazno slamo, zato predlagam, da postavimo piko na »i« in tam kjer je ni, zahtevamo strokovno znanstveno razlago zakaj je ni in če je potrebna.«

»Mislim, da mora biti diskusija na določeni ravni,« je prizadeto pripomnil Crnogled.

Vseved, ki je na košček papirja izračunal svoj honorar za nadurno sedenje v pisarni v popoldanskem času, se je nasmešnil in rekel: »Vse je odvisno od reda in discipline. Da, od reda in discipline,« je ponovil, čeprav ga je natihem požgalkala vest, ker vsak drugi dan zamuja službo.

Vodja Nered si ni mogel kaj, da se ne bi oglašil. Dejtal je: »Tovariši, reforma je tu, vendar smatram, da je problem v tem, ker je temperatura po reformi in ne po Celziju močno narasla in je nevarno, da se valovanje po normalni razbesni. Predlagam, da proučimo pogoje dela do jeter in to z aspekta perspektivnosti povišanja obračunske postavke v cilju splošne orientacije valovanja osebnih dohodkov. To je reforma, da, to zahteva reforma,« je zaverovano pristavil.

Predsedujoči je švignil s pogledom po navzočih in rekel: »Ugotovitve po zapisniku bodo objavljene članstvu. Sestanek zaključujem z ugotovitvijo, da vse naše ugotovitve zahtevajo, da se ugotovi, kako je prišlo do problema, kje je problem, kakšen je in v katerem roku naj bo ugotovljeno, da bo proces proizvodnje nemoteno potekal v cilju reforme. Zapiši,« je dejal zapisnikarju. In ta je zapisal:

»Ker je problem rešen, je predsedujoči zaključil sestanek dne 31. februarja ob 0.00.«

Mijo

Ja, pravijo naj spet kaj napišem. No, pa naj bo. Ampak, ne mislite, da je to tako ajnfah napisati. Kakšno razburjenje lahko kakšna majčna besedica in dobronamerna kritika povzroči. Sicer pa jaz pravim, »če mački na rep stopiš zavili!«. In stopila sem samo majčkeno in ne vem zakaj tako razburjenje, če je res. Najbrž marsikdo ne ve, kaj je zdaj to in za kaj gre, vendar pa tisti, ki jim to gre, že vedo kako in kaj. Povedala bi pa še to, da jeza škodje lepoti in se ne gre jeziti.

Hudo pa je to, če ti kdo brska po predalih tvoje pisalne mize in potem res ne veš, pri čem si. Saj vem, da so mize pri nas naša last, last nas vseh, vsebina pa tudi ni taka tajnost. Je pa bolj tajinstveno, da kdo izkoristi odsotnost lastnika in gre prebrskati vse kotičke od A do Z in še morda v kaj intimnega pokaže. Ja, tako ravnanje ni niti pošteno, niti lepo. Ali homo začeli sedaj takole šnofati? No ja, nekateri mislijo, da jim kdo stalno brska kje, vendar pa so to nekake ideje, ki jim pravimo fiksne. Ideje sem, ideje tja, policaje pa se ne gremo tukaj! Upoštevajmo človeško dostojanstvo, poštenost in ... Ja, pa kaj bi pisala, kaj vse se zgodi. Skoda je le, da na prvem mladinskem plesu mečejo zakonci slabo luč na vso mladino, ki ni tu nič kriva ne dolžna, bo pa zaradi tega trpela, ker se pač nekateri doma nimajo časa zmeniti. Zakaj tako? In zakaj na predavanju o zelo aktualni temi, ki ga je v okviru gospodinjstva krožka imel zdravnik ni bilo nobene udeležence? Potem pa bodo govorile, da nikoli nič ni, da nič ne naredijo, le na zakuško za 8. marec bodo prišle. Ali se pri nas gre z zanimanjem le tedaj, kjer je kaj za pod zob? No, vse tole mi nič kaj ne diši.

Pravtako mi ni všeč, ko vidim invazijo mladine (nekaj se pri nas uči, kaj pa ne vem) na kuhinjo kave v upravnem posloplju, kjer oblastno zahtevajo naj jim skuhamo še in še kave. Ali sem jaz tako stara in ne morem več razumeti mladine, ne samo, da že pijejo kavo, ampak tudi njihovo vedenje. In ko so dobili odgovor, da trenutno ne morejo dobiti (kave, namreč), smo slišali čudovit odgovor in verjemite mi, kar zardela sem. Pa kaj mi to pomaga, tako je in nič drugače.

Opažam, da se staram in imam starokopitne nazore, zastarel pa je tudi moj besedni zaklad.

Komu se bom sedaj zamerila ne vem, pa se tudi ne sekiram, pravijo »če komu ni kaj prav, pa naj kihne!«

Pa pozdravljeni!

Spila

Kadrovske vesti

NOVI ČLANI KOLEKTIVA:

KAGER Anton — učna delavica, VATOVAC Peter — učna delavica, PEPPERKO Franc — služba tehnične kontrole, GUČEK Jože — surovinski oddelek, REBEVŠEK Slavko — pogodbeno — oljne peči, PUDIČ Camil — pogodbeno — izdelovalnica odpreskov, INKRET Vladislav — surovinski oddelek, BRENCÉ Marjan — surovinski oddelek, OCVIRK Stanko — surovinski oddelek, DIMEC Milan — surovinski oddelek, ROZMAN Franc — surovinski oddelek, PRELOŽNIK Milan — surovinski oddelek, KRSLIN Jože — surovinski oddelek, BELAK Franc — surovinski oddelek, JANEŽIČ Silvestra — učna delavica, OGRIŽEH Helena — učna delavica, TEMISTOKLE Maksimiljana — učna delavica, PUNGARŠEK Majda — učna delavica, FILIPIČ Erika — učna delavica, ŠPILJAK Vera — učna delavica, PANGERL Melanija — učna delavica, MARKOVIČ Jeka — učna delavica, GRACNER Doro-teja — učna delavica.

V naši sredi Vam želimo obilo delovnih uspehov!

IZSTOPILI SO:

ZENZIANOVSKI Rudi — upokojen, ŠURBEK Štefan — sporazumno, BUKOVSEK Jakob — samovoljno, PREMUS Ivan — sporazumno, LAMUT Anton — samovoljno, DEBELJAK Edi — sporazumno, KUNTARIČ Franc-Jože — sporazumno, PESAK Franc — upokojen, KANDOLF Ivan — samovoljno, AVSIČ Franc — premeščen v Institut, ZUPANC Ivan — premeščen v Institut, LIPOVŠEK Marinka — iztek pogodbe, PETEK Elizabeta — sporazumno.

POROČILI SO SE:

HABJAN Anton, ŠTIMULAK Anton, SEMECNIK Ferdo, ZUPANC Helena — KAVKA, PEČEK Ivan.

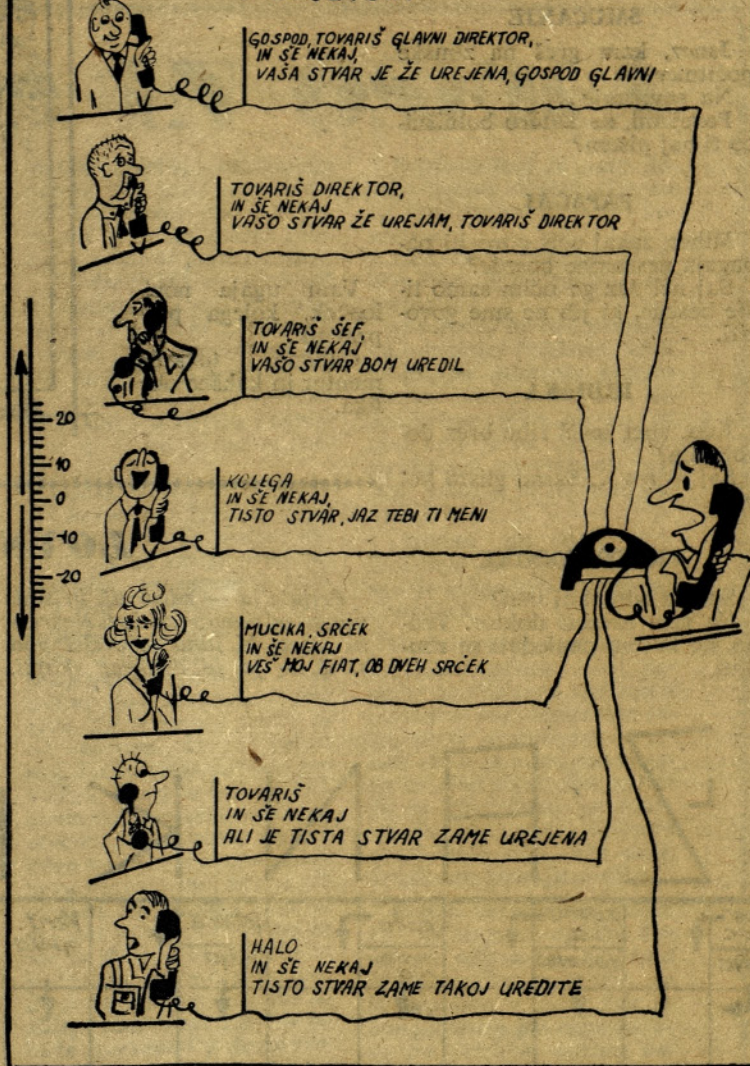
Obilo sreče na novi življenjski poti!

Ugodno prodam italijanski pralni stroj s centrifugo »Riber«, v brezhibnem stanju.

Cena 80.000 S-din.
Informacije na interno tel. št. 401.

Prodajam novo kuhinjsko mizo in 4 stole — vse z ultra pasom. Naslov v uredništvu.

SLOVENŠČINA NA NADMORSKI VIŠINI IN DEPRESIJI V NAŠIH PODJETJIH

DOPISUJTE
V
NAŠ
LIST!

Emailirec

Časnik izhaja v okviru enosredno v nakladi 3.700 izvoredno v nakladi 4.200 izvoredov in ga dobijo vsi člani kolektiva brezplačno. Ureja ga uredniški odbor: Eva Orač, ing. Jože Vajdetič, Ivo Gostečnik, Emil Ječič in dr. Franc Zupančič. Glavni in odgovorni urednik Eva Orač. Naslov uredništva Celje, Mariborska 86, telefon 39-21, interna 240. Tisk in klišej GP »Celjski tisk« Celje

NA HODNIKU

»Ja kam pa tako letiš?«
»Na malico!«
»Oh, pa saj še manjka celih petnajst minut!«
»Že, že, ampak danes sem slišala, da je juha, tiste pa že skoraj ob poldsetih zmanjka!«

RIBNIČAN PRED UPRAVNIM POSLOPJEM

Tovariš, al mei puveiste, kaj čaka pred tuo kanclijo tulk ldei?
Ja, očka Urban, ti bodo pa vsi sprejeti na delo.
Nuo zdei pa reis nei čudno, dei nei u nubein štacun pasude, kei vzeimete vsei u kanclija.

BREZ DOMOTOŽJA

Tine, kaj greš res v inozemstvo?
Seveda!
Pa misliš, da boš imel domotožje?
Kakšno domotožje neki! Pet let čakam na stanovanje, imam ženo in otroka, stanujem pa v baraki.

GLOBUS

Japonsko podjetje »Good Ideal Center« pripravlja za avtomobilske voznike in potnike plastične blazine, ki se namestijo na pod in strop avtomobila, pred volanom, pred sprednjimi ter zadnjimi sedeži. Kadar se na vozilu prenese zadosti močen udarec (tudi ob naglem zaviranju, vsekakor pa ob trčenju), registrira udarec občutljiv mehanizem, ki z eksplozivno brzino napolni blazine 185 tisočinko sekunde prej preden se prenese sunek na človeško telo. Izumitelj trdi, da obvarujejo blazine pred smrtno nesrečo celo pri trčenju z 95 in več kilometrov na uro, v vsakem primeru pa zanesljivo obvarujejo voznika in potnike pred težjimi poškodbami. Cena reševalca življenja (Lifesfer) bo znašala okoli 83 dolarjev.

—0—

Z nevtronskim obsevanjem v reaktorju so uspeli stokrat povečati trdnost bakra. Domnevajo, da prodrejo nevtroni z veliko energijo v kristale bakra in izrinejo posamezne atome iz njihovih mest v kristalni mreži. Niso pa še dognali lokacije in gostote defektov, ki je nastala v kristalni mreži pod vplivom delovanja nevtronov in je dovela do tako frapantnega stopnjevanja trdnosti. Test preoblikovanja na nevtronsko kaljenem bakru je med ostalimi pokazal, da je za oblikovanje uporabljena energija neodvisna od temperature.

—0—

Iz Londona so sporočili, da je britanskim znanstvenikom letalskega centra v Farnboroughu uspelo sintetizirati novo sintetično substanco, ki je desetkrat močnejša od jekla. Novo snov bodo kmalu pričeli izdelovati na industrijski način in jo bodo od 1968 dalje uporabljali v proizvodnji avionske, avtomobilske in ladjedelniške industrije ter za gospodinjske aparate. Britanski učnjaki trde, da so na tem področju za tri leta prehiteli ameriške znanstvenike.